

Ivaskovics József

INDIÁN ÉNEK

IVASKOVICS JÓZSEF
INDIÁN ÉNEK

Kárpátaljai Magyar Könyvek

147.

Készült
a Magyar Köztársaság Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma
támogatásával

© Ivaskovics József, 2006

Intermix Kiadó

Felelős kiadó: Dupka György

Szerkesztő: Nagy Zoltán Mihály

Szerkesztés, kottagrafika, szedés, tördelés, képfeldolgozás: I-Press

Budapesti képviselő: H-1011 Budapest, Hunyadi János u. 5.

Készült a Borneo kft. nyomdájában

ISBN 963-86626-6-2

ISSN 1022-0283

IJ052

IVASKOVICS JÓZSEF

INDIÁN ÉNEK

Megzenésített versek

Intermix Kiadó

Credo Alapítvány

2006

Indián ének

KÁNYÁDI SÁNDOR verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). It consists of four staves of music. The first staff begins with a repeat sign and a double bar line, followed by a series of chords: D, A7, and D. The second staff ends with a 'Fine' marking. The third staff includes chords D7, G, A, Fis7, and Hm. The fourth staff includes chords Em, A7, D, and a first ending with D7 and a second ending with D. The lyrics are written below the notes.

van-nak vi - dé - kek a - hol az é - nek ki - ment szo - kás - ból
vi - dé - kek a - hol a né - pek csönd - ben az á - gak

ha van is é - let azt hí - het - né - tek min - den - ki gyá - szol
je - lek - kel él - nek be - szél - ni fél - nek vi - har - ra vár - nak

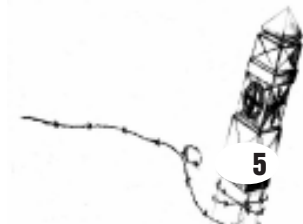
pe - dig csak vé - dett he - lyen az é - nek va - la - hol mé - lyen szun - nyad a lé - lek leg - job - ban

fél - tett gyön - ge csücs - ké - ben pe - dig csak van - nak

vannak vidékek
ahol az ének
kiment szokásból
ha van is élet
azt hihetnétek
mindenki gyászol

pedig csak védett
helyen az ének
valahol mélyen
szunnyad a lélek
legjobban féltett
gyöngé csücskében

vannak vidékek
ahol a népek
csöndben az ágak
jelekkel élnek
beszélni félnek
viharra várnak

Átkozott szerepben

BECSKE JÓZSEF LAJOS verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

ne-kem nin-csen hazám most lá-tom i-gaz-án már-ci-us i-du-sán tél-bú-csúz-ta-tó

té-vé-be zárt ün-ne-pen né-ma tör-té-ne-lem há-lót-fon el-le-nem el-sor-vad a szó

nekem nincsen hazám
most látom igazán
március idusán
télbúcsúztató
tévébe zárt ünnepen
néma történelem
hálót fon ellenem
elsorvad a szó

hazám szerelmesem
én hallgatag lettem
átkozott szerepben
tépek húrokat
jövötlenné múltunk végét
mennydörgi a szláv ég
bár mienk e tér még
ősi jog alatt

nekem úgyis régen
végem de te szépen
lengedezz a szélben
trikolór szalag
hol fészket rak a bánat
hej huszadik század
ezt jól megcsináltad
átkozd el magad

Alkalmazkodó ritmusban.

Szülőföld

BODNÁR ÉVA verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Am Em F Em7

Em-lé-ke-im-ben úgy él ez a táj, mint az i-mád-ság, mely örök-ér-vé-nyű. A

Am G C E7 Am

szü-lő-föld, a-hol az sem fáj, hogy az é-let u-tán el - mű - lás jön... ...és ha - lál... A

F G6 E7 Am

föld, a rög, az ó - si gyö - ke - rek, a - hol sze - ret-tél, és sze - ret-té - lek. A - hol

Dm F E Am

da-col-tam a re-mény-te-len-nel, de jobb ha-zá-ról nem a-kar-tam hal-la-ni. Nem tud-tam

Dm6 G7/H Am9

men-ni, új ru-há-ba búj-ni: ma-ga-mat va-la-ki más-nak val-la-ni. Mert még-is-

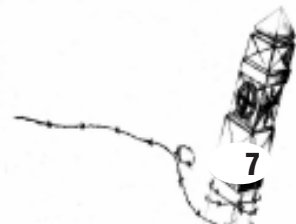
1 Dm E7 Am 3 2 Dm E7 Am

még-is i-de-köt va-la-mi... A tud-tam men-is i-de-köt-va-la-mi... - A -

Fine

Emlékeimben úgy él ez a táj,
mint az imádság, mely örkérvényű.
A szülőföld, ahol az sem fáj,
hogy az élet után elmúlás jön...
... és halál...

A föld, a rög, az ősi gyökerek,
ahol szeretted, és szerettelek.
Ahol dacoctam a reménytelennel,
de jobb hazáról nem akartam hallani.
Nem tudtam menni, új ruhába bújni:
magamat valaki másnak vallani.
Mert mégis-mégis ideköt valami...

In memoriam 2004. december 5.

BODNÁR ÉVA verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Giusto

Ne mondd meg ne - kem o - da - át, hogy ki va - gyok, és ho - vá tar - to - zom.

Bíz - d rám a sor - som. Hogy hol a he - lyem, én azt pon - to - san tu - dom.

Pa - ta - kok - ban föl - yt, á - radt az í - gé - ret, míg - nem min - den ál - munk el - tűnt, sem - mi - vé lett.

Mo - so - lyog - va med - dig, med - dig kell el - tűr - nünk, hogy az asz - tal kő - rül még min - dig nincs he - lyünk?

Hogy a szü - lő - a - nyánk meg - tűrt - ként te - kint rank, és

úgy bá - nik ve - lünk, mint go - nosz mos - to - hánk?! E - zer - é - ves múlt - tunk - nak épp - úgy

ré - sze va - gyunk, u - gyan - úgy szen - ved - tünk, u - gyan - úgy zo - kog - tunk,

mi - kor szí - ve vér - zett drá - ga nem - ze - tünk - nek, s meg - té -

C A7 Dm Dm

pá - zott zász - lók sza - na - szét he - ver - tek. Mi - kor szent föl - dűn - ket da - ra - bok - ra

F C Dm

tép - ték, és a ha - tal - ma - sok mind tét - le - nül néz - ték!!! De mi

Gm Dm C A7 Dm

fél nem ad - tuk e - gyet - len perc - re sem, pe - dig úgy é - rez - tük: el - ha - gyott az Is - ten.

Gm Dm C

Nyel - vűn - ket ő - riz - zük, mint leg - drá - gább kin - cset, kül - hon - ban is to - vább él a

A7 Dm F

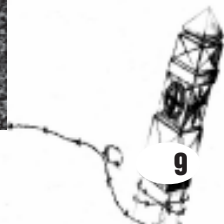
ma - gyar nem - zét. De ha így sem kel - lünk né - hány szó - szó - ló - nak, ak - kor is

C A7 Dm Dm

ma - ra - dunk i - gaz, hú ma - gyar - nak! De ha így sem kel - lünk né - hány

F C A7 Dm

szó - szó - ló - nak, ak - kor is ma - ra - dunk i - gaz, hú ma - gyar - nak! *Fine* (De ha)

Anyám Magyarország

BOGDÁN JÓZSEF verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Cantabile

Nem kér-tem én, a - nyám, se pénz, se ke - nye - ret, Csak egy csöpp - nyi mo - solyt, egy kis

sze - re - te - tet. Csak azt kér - tem tő - led, mit a gyer - mek kér - het,

1. Holt csil - lag - gá let - tél, nem on - tod a fé - nyed.

2. Ra - gyog - tasd fel új - ra

e - zer - é - ves fé - nyed!

Holt csil - lag - gá let - tél, nem lá - tom az or - cád, O - lyan i - de - gen vagy, a - nyám,
Mint fész - két a ma - dár, ke - zed úgy ke - res - tem, A mos - to - ha sors - ba be - le -
Ki - hez men - jek, mondd hát, ki fo - gad be - en - gem, Ki se - git, ha nem Te a sok

Ma - gyar - or - szág. Le - húz - tad a re - dőnyt, mi - kor hoz - zád men - tem,
ke - se - red - tem. Nyolc - van esz - ten - de - jc, íc - ke - te pa - lást - ban,
el - e - set - ten? A - kik fel - néz - tek rád, mint é - des - a - nyá - ra,

Én is fi - ad va - gyok, mért ta - gadsz meg en - gem?

Itt a Dél - vi - dé - ken a - pá - t - lan, a - nyát - lan.

Meg - vert ma - gyar né - pünk

ö - le - lé - sed vár - ja!

Törökkanizsa, 2004. december 6-án,
Ungvár, 2004. december 25-én.

Májusi fohász

BARTAL KLÁRI verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Andantino

Gm Dm C Dm Gm Dm C Dm

Fine

Dm A7 F C

To - ron - tál, A - rad, ős Be - reg, Gö - mör fö - lött a kód re - meg.

Gm Dm C A7

Fel - sír a csi - ki szél sza - va, Le - hajt - ja fe - jét Ba - ra - nya,

Dm A7 F C

Kún - sá - gi ho - mok ka - va - rog. Á - mit - nak hi - deg csil - la - gok.

Gm F A7 Dm

Ki tud - ja: med - dig - de va - gyunk. Oh, se - gíts, Bol - dog - asz - szo - nyunk!

Hm Fis7 D A

To - ron - tál, A - rad, ős Be - reg, Gö - mör fö - lött a kód re - meg.

Em Hm A Fis7

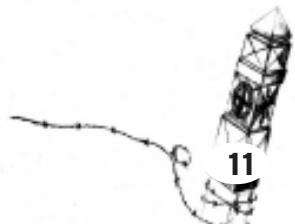
Fel - sír a csi - ki szél sza - va, Le - hajt - ja fe - jét Ba - ra - nya,

Hm Fis7 D A

Kún - sá - gi ho - mok ka - va - rog. Á - mit - nak hi - deg csil - la - gok.

Em D Fis7 Hm

Ki tud - ja: med - dig - de va - gyunk. Oh, se - gíts, Bol - dog - asz - szo - nyunk!

Egy Magyarország felé

VEREBES ERNŐ verse

(részlet)

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Parlando

Dm9 G6 E7 A

Men - nek Ha - lad - nak hosz - szű sor - ban Visz - sza A - u - tón trak - to - ron vagy gya - log

Dm9 G6 E7

Egy - re dél - ce - geb - bek a fák He - ve - sebb a szél A mesz - szí - ről vi - csor - gó karszt

A Gm7 A7 Dm9

va - cog Men - nek Visz - sza u - gyan ho - vá me - het - né - nek

Dm9 G6 E7

Fel - ol - dód - va ú - jabb hang - ne - mek - be Dal té - ve - lyeg szo - mo - rú va - sár - na - pok

A Dm9 G6

kő - zött Dél - sza - ki kincs Han - tok - nak la - kó - i fő - lött per - me - tez ör - ök har - mó - ni - ák - kal

E7 A Gm7 A Dm9

Ta - lán é - let - re kel egy ta - laj - min - ta Raj - ta hó - vi - rág - gal De

Gm7 C 3 F Dm Gm7

vég - te - len az á - lom S ha ezt is el - ve - szik a vá - mon Már el - al - vás sincs Sarc - nak pe - dig

F E A Gm7 A

ma - rad a hoz - zá - fér - he - tő sze - gény - ség A Nincs de nem is bá - nom

Deciso

Dm F C

Ha - tá - ron túl - ról i - don túl - ra Lib - ben a kép - ze - let ol - tot - ta tú - ra Sze - ké - ren kor - dén vagy gya - log

S a-hol a ba-tyu-ban is a ha-tár van Ott az ős-ha-zá-ban va-gyok

Parlando

Há-rom a ma-gyar i-gaz-ság A ti csont-ja-i-tok-ban is ős-ka-já - nok Há-rom ki-rá-ly-fi in-dult e-gyi-kük

leg - ki - sebb Há - rom ten - ger mos - ta part - ját fél or - szág - nak

Kis-lány-ból is há-rom a ne-gye-dik leg - fris-sebb E-gye-dül ő lett jó le-ány-a - nyá-nak

Még nem ott-hon Már nem az ős-ha-zá-ban Csak egy kő-zős sí-kon fe - led - ve

Ju-ho-dott szí-tyák Itt-ott in-gón Men-nek men - de - gél - nek Egy Ma-gyar-or-szág

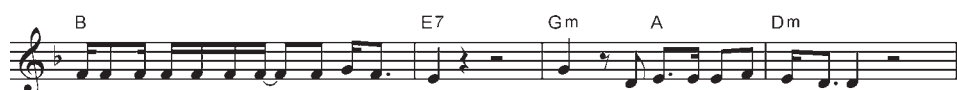

fe - lé Meg - tö - rött po - ron - don - Meg - tör - ve - le - beg - ve

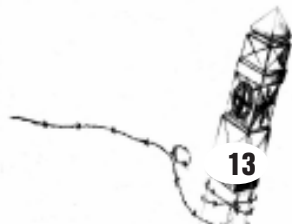
Deciso

Ha-tá-ron túl-ról i-don túl-ra Lib-ben a kép-ze-let ol - tot-ta-tú - ra Sze-ké - ren kor-dén vagy gya-log

S a-hol a ba-tyu-ban is a ha-tár van Ott az ős - ha - zá - ban va-gyok

 Ha-tá - ron túl - ról i-don túl - ra Lib - ben a kép - ze - let ol - tot - ta tú - ra

 Sze - ké - ren kor - dén vagy gya-log S a-hol a ba-tyu-ban is a ha-tár

 van Ott az ős - ha-zá - ban va-gyok

Mennek
 Haladnak hosszú sorban
 Vissza
 Autón traktoron vagy gyalog
 Egyre délcegebbek a fák
 Hevesebb a szél
 A messziről vicssorgó karszt vacog
 Mennek
 Vissza ugyan hová mehetnének

Feloldódva újabb hangnemekbe
 Dal tévelyeg szomorú vasárnapok között
 Délszaki kincs
 Hantoknak lakói fölött permetez örök harmóniákkal
 Talán életre kel egy talajminta
 Rajta hóvirággal

De végtelen az álom
 S ha ezt is elveszik a vámon
 Már elalvás sincs
 Sarcnak pedig marad a hozzáférhető szegénység
 A *Nincs de nem is bánom*

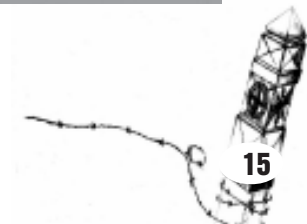
Határon túlról időn túlra
 Libben a képzelet oltotta túra
 Szekéren kordén vagy gyalog
 S ahol a batyuban is a határ van
 Ott az őshazában vagyok

Három a magyar igazság
 A ti csontjaitokban is őskajánok
 Három királyfi indult egyikük legkisebb

Három tenger mosta partját fél országnak
Kislányból is három a negyedik legfrissebb
Egyedül ő lett jó leányanyának

Még nem otthon
Már nem az őshazában
Csak egy közös síkon feledve
Juhodott szittyák
Itt-ott ingón
Mennek mendegélnek
Egy Magyarország felé
Megtörött porondon
Megtörve - lebegve

Határon túlról időn túlra
Libben a képzelet oltotta túra
Szekéren kordén vagy gyalog
S ahol a batyuban is a határ van
Ott az őshazában vagyok

Magyar bánat

BARTAL KLÁRI verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Giusto

Am

E7

F^o

A Tát - ra csu-csán ol - vad már a jég És vé - le ü - zen a bús Fel - vi -
Ne - kem zo - kog - ja bá - na - tát a szél, Or - szág há - zá - ban a - kár mit me -
Nagy - maj - tény, A - rad ki - nek nem sa - jog, Egy nép - ser - vén az csak vi - gyo -

Am

Am

E7

dék. A - párn ha - zá - ja köny - nyek - ről su - sog hogy
sél, Szó - no - kol hév - vel te - li zseb u - ra. Ki
rog. Ne - ki Te sem - mi, "át - kos múlt" ma - radsz S

F^o

Am

C

G

sok volt már a rú - gás és szi - tok. Kin - cses Er - dely - nek fe - lém sír sza - va,
es - dek - lés - re nem haj - lott so - ha, Ki - nek is - te - ne nem volt: csak a pénz,
ész - re sem veszi: nem úr, bá - bu csak. S min - degy, a pa - rancs hon - nan is e - red

Dm

E7

A7

Bá - nát ke - ser - ve: a - nyám só - ha - ja S a Szé - kely - föl - dőn a ke - mény pa -
Hogy is ért - het - né egy nép é - le - tét? Ki - nek e tér - ség nem az ott - ho -
Ke - let - s Nyu - gat - ra egy - for - mán li - heg. Egy nép rab - ság - ban. De a szol - ga

Dm

C

E7

E7

rancs: Nem le - hetsz ma - gyar! - majd csak be - le - halsz. Szent
na, Vi - lág - pol - gár - ként csöp - pent csak o - da,
ő. l - ga - zunk dönt - se el majd a jö -

C

G

F

C

sír - ja - in - kon ki ví - gan ta - pos S ü - gyes - nek tart - ja azt, ki csak lo - pott, A
hor - doz - zuk - bír - ja még a nép, Szám - úz - né A - dyt, A - rany é - ne - két. Ki

C

G

F

E7

3

sze - ri pus - ta, ki - nek csak "du - ma", Mint Csík - som - lyón a sí - ró Má - ri - a, Út - szé - li
nem ér - zi, hogy szent szó az "a - nya" /Egy van csak szent - tebb - és ez a "ha - za"/, Nem ü - zen

Am E7 G

Krisz - tust ki nem sü - ve - gel, Ki fér - fi - ú - ként más fér - fit ö -
 an - nak sem - mit ez a táj, Nem ér - ti so - ha, ne - künk hogy mi

D Dm Am

lel, Ki - nek ko - ro - nánk fej - fe - dő csu - pán, Ke - resz - tünk
 fáj. S ki di - cső múl - tat oly bő - szen ta - gad, Kö - zöt - tünk

1 E7 G 2 E7 Am Am

rő - hej s ar - ra jó ta - lán, Hogy mi él csak - de nem ma - gyar az. vó!

Fine

A Tátra csúcsán olvad már a jég
 És véle üzen a bús Felvidék.
 Apám hazája könnyekről susog
 S hogy sok volt már a rúgás és szitok.

Kincses Erdélynek felém sír szava,
 Bánát keserve: anyám sóhaja
 S a Székelyföldön a kemény parancs:
 Nem lehetsz magyar!- majd csak behalsz.

Nekem zokogja bánatát a szél,
 Ország házában akár mit mesél,
 Szónokol hévvel teli zseb ura.
 Ki esdeklésre nem hajlott soha,

Kinek istene nem volt: csak a pénz,
 Hogy is érthetné egy nép életét?
 Kinek e térség nem az otthona,
 Világpolgárként csöppent csak oda,

Szent sírjainkon ki vígan tapos
 S ügyesnek tartja azt, ki csak lopott,
 A szeri pusztá, kinek csak "duma",
 Mint Csíksomlyón a síró Mária,

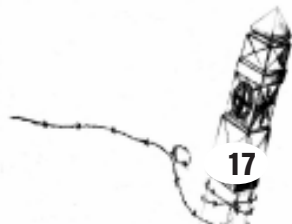
Útszéli Krisztust ki nem süvegel,
 Ki férfiúként más férfit ölel,
 Kinek koronánk fejfedő csupán,
 Keresztünk röhej s arra jó talán,

Hogy mi hordozzuk – birja még a nép –,
 Számúzná Adyt, Arany énekét.
 Ki nem érzi, hogy szent szó az "anya"
 /Egy van csak szentebb – és ez a "haza"/,

Nem üzen annak semmit ez a táj,
 Nem érti soha, nekünk hogy mi fáj.
 S ki dicső múltat oly bőszén tagad,
 Közöttünk él csak – de nem magyar az.

Nagymajtény, Arad kinek nem sajoj,
 Egy nép keservén az csak vigyorog.
 Neki Te semmi, "átkos múlt" maradsz
 S észre sem veszi: nem úr, bábu csak.

S mindegy, a parancs honnan is ered,
 Kelet- s Nyugatra egyformán liheg.
 Egy nép rabságban. De a szolga ő.
 Igazunk döntse el majd a jövő!

Quo vadis?

CZÉBELY LAJOS verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Megy az em-ber, fogy az út-ja Az ég a-latt. E-gye-dül meg, nin-csen tár-sa,
Mind el-ma-radt. Le-száll az est, csil-lag ra-gyog Csak az é - gen.
Se csil - lag - fény, se gyer - tyá - fény A lel - ké - ben.

Megy az ember, fogy az útja
Az ég alatt.
Egyedül meg, nincsen társa,
Mind elmaradt.
Leszáll az est, csillag ragyog
Csak az égen.
Se csillagfény, se gyertyafény
A lelkében.

Sokszor érzi, mintha szállna,
Mégsem halad,
Mindig földön, soha égben,
Csak ég alatt.
Nincs mosolya, könnye soha
Meg nem csillan.
Néz mereven, a szemébe
Neon villan.

Széles utak, drága házak
Reklámfényben.
Múltját int az utcasarkon
Falfehéren.
Nincs illata, hangulata,
Potomáron
Eladatott ama híres
Nagyvásáron.

Megy az ember, néha megáll,
Mintha várna
Valakire. Nem tudja, hogy
Önmagára.
Megreng a föld, kapaszkodna,
De nincs mibe.
Fény önti el, s utolsó lép
A semmibe.

Alkalmazkodó ritmusban.

Ígéret földje...

S. BENEDEK ANDRÁS verse

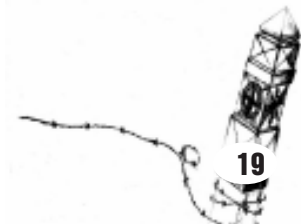
IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Mint egy - kor bü - ne - in - kért, Ma bá - rány - ként bün - tet az Úr.
Fut há - rom ha - zát - lan úr - fi, Vér - köny - nye - ket ont Va - zul.
Mert se - reg - nyi ku - fár Á - rul - ja föl - ded: a ha - zát.
Á - csol - ják ma is a bi - tót, Ha fog - nál ha - da - rót, ka - szát. Az
í - gé - ret föld - je vér - ben áll, Hi - tünk ra - bol - ja kun, ta - tár,
Né - pé - re a - csar - gó ja - ni - csár, Jöjj hát, jó Lász - ló ki - rály!
Jöjj hát, jó Lász - ló ki - rály!

Mint egykor bűneinkért,
Ma báránként büntet az Úr.
Fut három hazátlan úrfi,
Vérkönnyekeket ont Vazul.

Mert seregnyi kufár
Árulja földed: a hazát.
Ácsolják ma is a bitót,
Ha fognál hadarót, kaszát.

Az ígéret földje vérben áll,
Hitünk rabolja kun, tatár,
Népére acsargó janicsár,
Jöjj hát, jó László király!

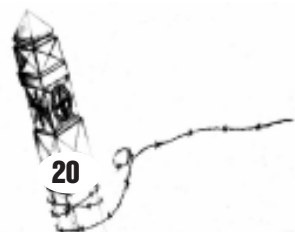
Te magasba menekült...

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ verse

Döbrentei Kornélnak

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

The musical score is written in G major and 4/4 time. It consists of eight staves of music with lyrics in Hungarian. The lyrics are: bar-kát zúz-ma-ra húz-za le - rügy az a-var-ral ősz-sze-ét. Az ü-veg-gé der-medt e-re-ken jég-szi-lán - ko - kat visz a vér, jég-szi-lán - ko - kat visz a vér. Ka - bá - tom, mell-ka-som szag-ga-tom: friss - fé-hér hó-ba hull szi-vem. Fo-gadd el, ke-gyet-len már-ci - us, - jö - vő - re nem lesz eny - nyi sem, jö - vő - re nem lesz eny - nyi sem. gyer - me - kecs - ke oly pi - ci, még raj - ta a sze - re - lem sza - ga. Jut - e majd gon - dod ő - re - á, te ma - gas - ba me - ne - kült Ha - za, - te ma - gas - ba me - ne - kült Ha - za!

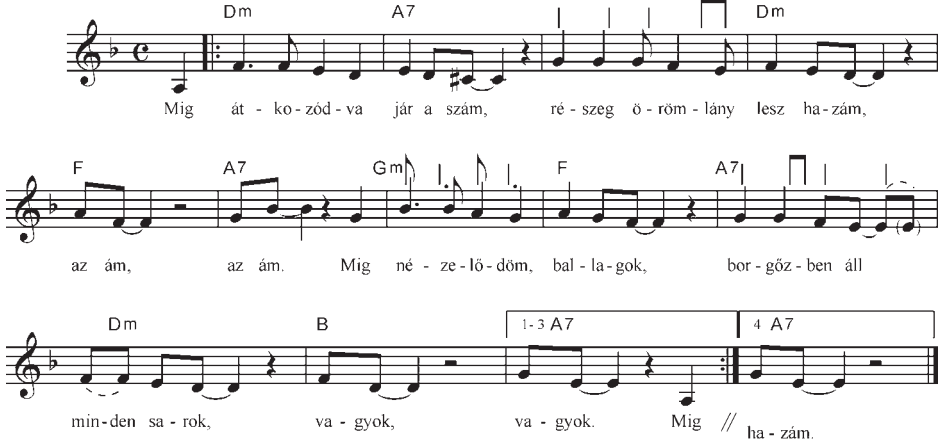

Mig átkozódva

ZAS LÓRÁNT verse

In memoriam József Attila

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Mig át - ko - zód - va jár a szám, ré - szeg ő - röm - lány lesz ha - zám,
az ám, az ám. Mig né - ze - lődöm, bal - la - gok, bor - gőz - ben áll
min - den sa - rok, va - gyok, va - gyok. Mig // ha - zám.

Mig átkozódva jár a szám,
részeg örömlány lesz hazám,
az ám, az ám.

Mig nézelődöm, ballagok,
borgózb en áll minden sarok,
vagyok, vagyok.

Mig verset írok és teszek,
széjjel rágnak a természetek,
ezek, ezek.

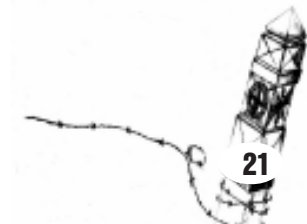
Mig fohászok, Istenem,
helyemet többé nem lelem,
egem, egem.

Mig félek baljós ég alatt,
vergődök, ahogy a patak,
apad, apad.

Mig emlékezem, jó anyám,
harkály kopog a barna fán,
karám, karám.

Mig szemmel vernek is leszek,
átjárnak kéklő kis szegek,
megyek, megyek.

Mig mellbe vág a szűk határ,
véres köpet és búz kaszál,
hazám, hazám.

Halottak napján

BARTAL KLÁRI verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Adagio

Musical score for 'Halottak napján' in 4/4 time, key of D minor. The score consists of six staves of music with lyrics in Hungarian. The chords are: Dm, Dm/C, B6, A7, Dm, Dm/C, B6, A7, Gm, Gm7+, Gm7, Gm6, D7, Gm, A7, Dm, Dm/C, B6, A7, Dm, Dm/C, B6, A7, Dm, Dm/C, B6, A7, Dm.

Mi - kor a gyer - tyák cson - kig ég - nek, Lás - sá - tok ő - ket új - ra szép - nek. Hi - á - nyuk mi - kor szív - be mar - kol,
Hall - ja - tok más - t is fá - jó jaj - ból. Mit é - le - tük - ben nem tud - hat - tak, Nem ér - zik ma sem né - ma hol - tak.
Hi - á - ba min - den jám - bor szán - dék, Egy szál vi - rág - ké - sett a - ján - dék.
S ha úgy men - tek el, hogy sze - ret - tek, Em - lé - kük ma is át - me - len - get.
Vi - gyé - tek ha - za ezt a lán - got, É - LŐK - NEK gyűjt - sa - tok vi - lá - got!

Mikor a gyertyák csonkig égnek,
Lássátok őket újra szépnek.
Hiányuk mikor szívbe markol,
Halljatok más t is fájó jabból.

Mit életükben nem tudhattak,
Nem érzik ma sem néma halak.
Hiába minden jámbor szándék,
Egy szál virág – késett ajándék.

S ha úgy mentek el, hogy szerettek,
Emlékük ma is átmelenget.
Vigyétek haza ezt a lángot,
ÉLŐKNEK gyűjtsatok világot!

Legenda: 1956 Karácsonyán

KALOTAY MÁRIA verse

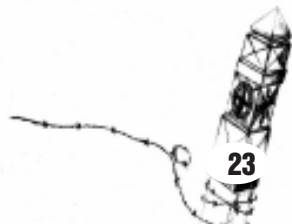
IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Musical score for the song "Legenda: 1956 Karácsonyán". The score is written in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of five staves of music with lyrics underneath. The lyrics are in Hungarian. The score includes various chords such as Dm, E7, A7, Gm, C, F, and B7. The lyrics are: "Mi - kor a kis Jé - zus le - né - zett a Föld - re nyom - ban mint a zá - por meg - e - redt a köny - nye... Ma - gyar táj - ra e - sett sze - líd te - kin - te - te Pont mi - kor az o - rsz ott a ma - gyart öl - te. Bu - da - pest - re hul - lott...!"

Mikor a kis Jézus lenézett a Földre
Nyomban mint a zápor megeredt a könnye...
Magyar tájra esett szelíd tekintete,
Pont mikor az orosz ott a magyart ölte.

El is földte gyorsan síró csillag-szemét,
A Szűzanya ölébe rejtette fejét...
A Szent Szűz is búsult „Virágos Kertjéért”,
Istvántól rábízott hű magyar népéért!

Szomorúan telt el Jézuska ünnepe
Még az angyalok sem hódoltak előtte.
A kis Isten-Gyermek zokogott-zokogott,
S forró könnye-árja Budapestre hullott...!

Egy mondat a zsarnokságról

ILLYÉS GYULA verse

(részlet)

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Hot

zsar-nok-ság van, ott zsar-nok-ság van nem-csak a pus-ka-cső - ben, nem-csak a
bőr-tő-nök - ben, nem-csak a val-la-tó szo-bák-ban, nem-csak az éj-sza-ká - ban ki-ál-tó
őr sza-vá - ban, ott zsar-nok-ság van
nem-csak a füst-ső-té - ten lo-bo-gó vád-be-széd - ben, be-is-me-rés-ben, ra-bok
fal mor-se-jé-ben, nem-csak a bí - ró hű - vös i - té - le - té-ben: bú-nos!
ott zsar-nok-ság van nem-csak a ka-to-ná-san pat-tog-ta-tott
"vi-gyázz" - ban, "tűz" - ben, a do-bo-lás - ban, s ab - ban, a-hogy a hul - lát
gő-dőr-be húz-zák, nem-csak a tit - kon fű-lig-nyiltaj - tón i - jed - ten be-sut-to-gott hí - rek-ben, a
száj e-lé hull-tan pisszt jel-ző ujj-ban, ott zsar-nok-ság van

C F7+ C 3
 nem-csak a rács-szi-lár - dan föl-ra-kott arc-vo-nás - ban e rács-ban már szó-lan ver-gő-dő

F7+ G Am
 jaj-si-koly - ban, a cson-det nő-ve-lő né-ma köny-nyek zu-ha-ta-gá - ban, ki-me-redt

F7+ G6 C
 szem-bo-gár - ban, ott zsar-nok-ság van hol

C F7+ C
 zsar-nok-ság van, ott van je-len-va-ló-an min-denek-ben, ahogy rég

F G Am
 is-te-ned sem; ott zsar-nok-ság van az ó-vo-dák - ban, az a-pa-i

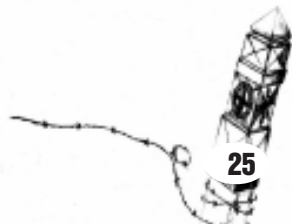
F G G
 ta-nács - ban, az a-nya mo-so-lyá-ban, ab-ban, a-hogy a gyer-mek i-de-gen-nek fe-lel-get;

nem-csak a szö-ges-drót-ban, nem-csak a könyv-so-rok - ban szö-ges-drót-nál jobb-an bu-tí-tó

szó-la-mok - ban, az ott van a bú-csú-csók - ban, a-hogy így szól a hit-ves: mi-kor jössz ha-za,ked-ves;az

E7 3 Am E7
 ut-cán oly szo-kot - tan is-mé-telt hogy-va-gyok - ban, a hir-te-len pu-háb - ban szo-ri-tott

Am F G
 kéz-fő-gás - ban, a-hogy egy-szer-csak sze-rel-med ar-ca meg - fagy, mert ott van a

Am F G Am F

légy-ott-ban, nem-csak a val-la-tás-ban, ott van a val-lo-más-ban, az é-des

G Am7 F9 G

szó-má-mor-ban, mint légy a bor-ban, mert ál-ma-id-ban sem vagy ma-gad-ban, ott van a

Am7 F9 G Am F

ná-szi ágy-ban, e-lőt-te már a vágy-ban, mert szép-nek csak azt vé-led, mi egy-szer

G Gm A7 Dm Gm A7 3

már ö-vé lett; a csil-lag: kém-le-lő ab-lak, a nyit-zs-gó é-gi sá-tor: e-gyet-len

Dm C B A

mun-ka-tá-bor, mert zsar-nok-ság szól láz-ból, ha-ran-go-zás-ból, a pap-ból, ki-nek gyó-nol, a

Dm A Dm A7

pré-di-ká-ci-ó-ból, temp-lom, par-la-ment, kin-pad: meg-any-nyi szin-pad; hu-nyod-nyi-tod a pil-lád,

Dm A7 Dm

mind az te-kint rád, mint a be-teg-ség, ve-led megy, mint az em-lék;

A7 Dm A7 G

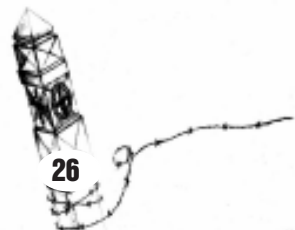
vo-nat ke-re-ke, hal-lod, rab vagy, rab, er-re kat-tog; he-gy-en és ten-ger mel-lett be ezt le-hel-led;

C F C

esz-mél-nél, de esz-me csak ö-vé jut e-szed-be, néz-nél, de csak azt lá-tod,

F G Am

mit ö e-léd va-rá-zsolt, s már kör-be lán-gol er-dő-tűz gyu-fa-szál-ból, mert a-mi-kor

F G C F

le-dob-tad, el nem ti-por-tad; s így rád is ó vi-gyáz már, gyár-ban, me-zón, a ház-nál,

C F G

s nem ér-zed már, mi él-ni, hús és ke-nyér mi, mi sze-ret-ni, ki-ván-ni, ka-rod

Am F G

ki-tár-ni, bi-lin-cse-it a szol-ga ma-ga így gyárt-ja s hord-ja; ha

e-szel, öt nő-vesz-ted, gyer-me-ked ne-ki nem-zed, hol

C F C

zsar-nok-ság van, min-den-ki szem a lánc-ban; be-lő-led bűz-lik, á-rad, ma-gad is

F G 3 Am

zsar-nok-ság vagy; va-kond-ként nap-sü-tés-ben, így já-runk vak-ső-tét-ben, s fe-szen-günc

F G C F

ka-ma-rá-ban, a-kár a Sza-ha-rá-ban, s mert a-hol zsar-nok-ság van min-den hi-á-ban a

C F G 3 Am

dal is, az i-lyen hü, a-kár-mi-lyen mű, mert ott áll e-le-ve si-rod-nál, ő mond-ja

F G C

meg, ki vol-tál, po-rod is ne-ki szol-gál.

Mennyből az angyal

MÁRAI SÁNDOR verse

(részlet)

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Az üsz-kös fá-gyos Bu-da-pest-re. O-da, a-hol az o-rosz tan-kok
Kö-zött hall-gat-nak a ha-ran-gok. A-hol nem csil-log a ka-rá-csony.
Nin-csen a-rany-di-ó a fá-kon, Nincs más, csak fagy, di-der-gés, eh-ség. Mondd el ne-kik, úgy, hogy meg-ért-
sék. Szólj han-go-san az: éj-sza-ká-ból: An-gyal, vi-gyél hirt a cso-dá-ról.
Mondd el, mert ez a vi-lág cso-dá-ja: Egy sze-gény nép ka-rá-csony-fá-ja A Csen-des Éj-ben ég-ni kez-dett-És
so-kan vet-nek most ke-resz-tet. Föld-ré-szek né-pe né-zi, né-zi, E-gyik ér-ti, má-sik nem ér-ti.
Fe-jük csó-vál-ják, sok ez, sok-nak. I-mád-koz-nak vagy i-szo-nyod-nak. Mert
más lóg a fán, nem cu-kor-kák: Né-pek Krisz-tu-sa, Ma-gyar-or-szág.
An-gyal vidd meg a hirt az ég-ből. Min-dig új é-let lesz a vér-ből. Ta-lál-koz-tak ők már né-hány-

D A D A Hm Fism7
 szor - a gyer - mek, a sza - már, a pász - tor - Az a - lom - ban, a já - szol mel - lett.

G A Fis7 Hm G
 Ha az É - let e - le - vent el - lett, A Cso - dát most is ők vi - gyáz - zák, Le - he - le - tük - kel áll - nak strá - zását, Mert

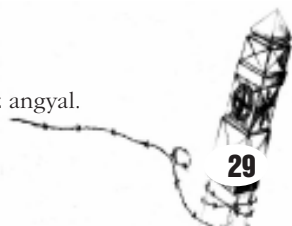
A Fis7 Hm G A D
 Csil - lag ég, ha - sad a haj - nal. Mondd meg ne - kik - menny - ből az an - gyal.

Az üszkös fagyos Budapestre.
 Oda, ahol az orosz tankok
 Között hallgatnak a harangok.
 Ahol nem csillog a karácsony.
 Nincsen aranydió a fákon,
 Nincs más, csak fagy, didergés, éhség.
 Mondd el nekik, úgy, hogy megértsék.
 Szólj hangosan az: éjszakából:
 Angyal, vigyél hírt a csodáról.

Mondd el, mert ez a világ csodája:
 Egy szegény nép karácsonyfája
 A Csendes Éjben égni kezdett –
 És sokan vetnek most keresztet.
 Földrészek népe nézi, nézi,
 Egyik érti, másik nem érti.
 Fejük csóválják, sok ez, soknak.
 Imádkoznak vagy iszonyodnak.
 Mert más lóg a fán, nem cukorkák:
 Népek Krisztusa, Magyarország.

Angyal vidd meg a hírt az égből.
 Mindig új élet lesz a vérből.
 Találkoztak ők már néhányszor –
 a gyermek, a számár, a pásztor –
 Az alomban, a jászol mellett.
 Ha az Élet elevent ellett,
 A Csodát most is ők vigyázzák,
 Leheletükkel állnak strázsát,
 Mert Csillag ég, hasad a hajnal.
 Mondd meg nekik –

mennyből az angyal.

A Szózat éneklése közben

BÖRÖNDI LAJOS verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

D G

A Szó-zat é-nek-lé-se köz-ben Dör-dült el a sor-tűz, a-mint mond-ják S a

D G

go-lyó-szó-ró-ro-po-gá-sa és az É-nek-lők kö-zé vá-gott ké-zi-grá-nát A

A7 D G A7

fen-sé-ges dalt ha-lál-hör-gés-sé vál-toz-tat-ta És töb-bé-úgy hit-tük-nem áll a dal

D A7 D

talp-ra. És a gyil-ko-sok rö-fő-gé-se, Ré-szeg dá-ri-dó-ja, ze-né-je

A7 D G A7 D

Ne-vez-te-tett ki mu-zsi-ká-nak Az lett az é-nek A mo-son-ma-gyar-ó-vá-ri-ak fű-lé-nek.

A7 D A7

S je-gek, hi-deg nya-rak és te-lek Hull-tak az i-dő-re, S már úgy tűnt so-ha nem lesz

D G A7 D Hm G A7

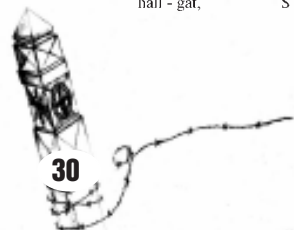
vé-ge: A nagy-vi-lá-gon e ki-vül Min-de-nütt van szá-munk-ra hely csak itt nem S a

G A7 D Hm G A7

rab-lók meg-osz-toz-tak már min-den Csiz-mán és in-gen Hisz a le-pe-csé-telt szá-j nem be-szél,

D G A7 D Hm

hall-gat, S a ki-té-pett nyel-vű for-ra-dal-mak Az em-lé-ke-zet-ből is

A7 D

ki-hull-nak. Smost, hogy le-ga-lább gyá-szol-ni sza-bad, S ki-mon-da-ni azt, a-mi volt,

G7sus4 G D Gsus4 G

a-mi-nek Nem sza-ba-dott vol-na meg-tör-tén-ni-e

A D 3 G A 3

Szó-zat szív-do-bog - ta-tó ze-né-je Is-mét föl-sé-ges dal le-het Nem szo-rít - ja ősz-sze A légy hi-ve

D G A7 Dm A7

sor-nál a szí-vet a ré-mü-let. A ze-ne ze-ne lesz majd me-gint és nem

Dm B Gm Cm B A7

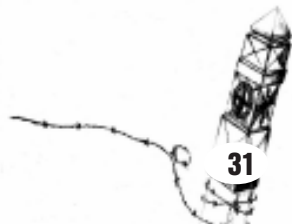
ri-csaj Zaj S ha bo-csá-nat-ké-rés-re meg-bo-csá-tás Lesz a vá-lasz: dal!

Gm C F Dm Gm A

Szi-vet meg-e-me-lő ma-dár-szár-nyak - kal Te-li mu-zsi-ka Me-lyet nem mér-gez-het meg Sen-ki

Gm A7 Gm A7 Dm

nem mér-gez-het meg Me-lyet nem mér-gez-het meg Sen - ki már so-ha.

Magyar nóta

NAGY GÁBOR verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

D Em A Hm
Van-e még, ki ne-künk ü-zen-ne? Hol buj-do-kol Kos-suth La-jos?

G D E A
Nem lő - lap kö-ze-pe a ko-kár - da - le-szag-gat - ta-tott szí-vünk - ről

G A D Em A D Em
be-le lett ta-pos-va a sár-ba. Ha el-fo-gyott a re-gi-ment - je,

A Hm G D
mért nem me-gyünk mind-nyá-jan el? Nem lő - lap kö-ze-pe a ko-kár - da,

E A G A D
csak a nem - zet zász - la - ja lett be-le - ti-por - va a sár - ba.

G A D Hm G A
Ez az or - szág lesz ott-ho-nunk. Itt té-rünk nyu-go-vó-ra, e hon-ban lesz egy nem-zet min-den

D Hm G A
em - be-ri i - de - á - ja, ál - ma be-le - for - gat - va a sár - ba.

D Em A Hm
Új-ra a hej, bun-kőcs-ka, te drá-ga s a nem-zet-kö-zi-vé lesz az e-gész vi-lág: a

G D E A
Szó-zat, a Him-nusz, a Nem-ze-ti dal ja-ja bol-se-vi-kok va-salt csiz-ma-tal-pa a - latt

G A D G A D Hm

be-le-dön-göl-ve a sár-ba. Me-gint le-köp-dös - ték az or-cád, meg-szé-gye - ni-tett Ma-gyar-or-szág.

G A D Hm 3 G

Ga-ra-sos sá-tá-nok pak-tu-ma dönt le, meg-hur-colt Má-ri-a-né-pe, e-rő-szak nél-kül, pa-pír-ral, tol-lal a

A G A D Hm

sár-ba. Me-gint egy nek-ro-fil is - ten - hoz - zád, mi ju-tott ne - ked, Ma - gyar - or - szág.

G A D Hm G A

Bér-toll-no-kok ki-bé-relt lel-kü-ek ül-nek fő-löt-ted ál-la-ti tort, meg-hem-pe-reg-ve a sár-ba.

D Em A

Se-hon-na-i bi-tan-gok kap-ca-ron-gya, szép-lő-te-len száj-ha, Ma-gyar-

Hm G D E

or-szág! Te-tem-ca-fat-tá a-lá-zott ki-rály, le-o-lá-ho-zott I-gaz-sá-gos

A 3 G A D Em

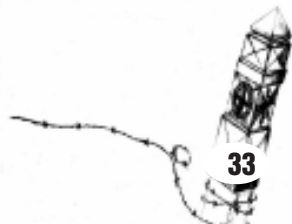
ha-zá-ja, Szé-che-nyi láz-ál-ma, Ma-gyar-or-szág! (Or-cád-ről so-ha le nem

Am D G Hm C

mos-sák: kom-mu-nis-ták ront-ják le sor-sát. Mind-szen - tek arc-ba rú-gott

F Fis7 H7 Em

ha-zá - ja, e-sik e - ső, e-sik rá - ja...)

Magyar ének 1919-ben

SAJÓ SÁNDOR verse
(részlet)

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

És sorsod gyászát így zendíti meg:

Em C Am H7

Két sze-mem: szé-gyen, hom-lo-kom: gya-lá-zat, S a szí-vem, oh, jaj, szí-nig fáj-da-lom
Nem-zet, melymág-lyát ma-ga-gyújt ma-gá-nak, És sirt, vesz-té-re, ön-szán-tá-ból ás,

G D Am H7

Mi - vé tet - té - tek az én szép ha-zá-mat? Ho - vá süly-lyed - tél, pusz - tu - ló fa-jom?
Hol szám - ü - zöt - té lett a hon - fi - bá - nat És zsar-nok gög - gé a hon - á - ru - lás, -

G D Am H7

Fet-rengsz a sár-ban, né - pek nyo-mo-rult - ja, Rút becs-te - len-ség ma-gad és ne-ved, -
Hol a sza-bad-ság ör - jön - gé-s-be rot-had S Meg-vál - tót s lat-rot egy-kép meg-fe-szít,

C G Am H7

Én mit te-gyeck már? - Rom - ja - id - ra hull - va Le - haj - tom én is ár - va fe - je - met.
Hol szí - vet már csak gyá - va - ság do - bog - tat, - Ah, raj - tunk már az Is - ten sem se - git!

G D C G

U - ram, tudd meg, hogy nem a - ka - rok él - ni, Csak ma - gyar föl - dón és csak ma - gya - rul.

C G D D7

Ha bűn, hogy lel - ket nem tu - dok ese - rél - ni, Jobb is, ha szár - nyam már most por - ba hull:

G C G C G

De ezt a lel - ket itt ha - gyom ö - rök - be S ez ott vij - Jog majd Kár - pát ha - va - sán

G D H7 rit.

Es be - le - sí - rom min - den ö - si rög - be: El in - nen rab - lók, - ez az én ha - zám!

a tempo

Em C Am H7

És le-szek szé-gyen és le-szek gya-lá-zat s ott é-gek majd min-den hom-lo-kon

G D Am H7

S mint buj-do-só gyász, az én szép ha-zá-mat A jó Is-ten-től visz-sza-zo-ko-gom;

G D Am H7

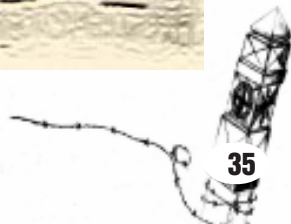
És meg-fü-vom majd hi-tem har-so-ná-it, Hogy tesz még Is-ten gyö-nyö-rű cso-dát itt.

C G Am H7

Ből-cső-vé lesz még min-den ra-va-tal, - Ha-vas Kár-pát - től kék-lő Ad-ri-á-ig

Em C H7 Em

Egy or-szág lesz itt, e-gyet-len s ma-gyar!

Magyarok

KAISER LÁSZLÓ verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Dm C F Gm A Gm C A F E A

Fogyunk, rom-lunk, még-is meg - va - gyunk, győz - tes, vesz - tes - ez is mi va-gyunk,
Hi-szünk vagy nem, Is - ten meg - se - gít, ta - lán úgy, hogy ép - pen nem se - gít,

Dm C F Gm A Gm C F A Dm

pusz - tít, él - tet át - kunk, ál - dá - sunk, jö-vőt gyil - kol test - vér - dú - lá-sunk.
ta - lán hi - tünk így is meg - ma - rad, ta-lán lesz még - ne - künk vir - ra - dat!

Fogyunk, romlunk, mégis megvagyunk,
győztes, vesztes - ez is mi vagyunk,
pusztít, életet átkunk, áldásunk,
jövőt gyilkol testvérdúlásunk.

Hiszünk vagy nem, Isten megsegít,
talán úgy, hogy éppen nem segít,
talán hitünk így is megmarad,
talán lesz még - nekünk virradat!

Bejöttek a bankok

KISS DÉNES verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Am C Dm

Nem tan - kok ta - pos - sák me - ző - ink kert - je - ink A - dós - ság or - das - ság

G E E F Fis G C E7 Am

ű - zőt - je vert - je mind! Ki - men - tek a tan - kok Be - jöt - tek a ban - kok

Am C Dm G E

Fosz - to - gat - nak ha - zug lé - lek - ja - ni - csá - rok Mi - énk még? - Nem tud - juk - a te - me - tő - á - rok

E F Fis7 G C E7 Am

Ki - men - tek a tan - kok Be - jöt - tek a ban - kok

Am C Dm

Mi ma - rad? Ki - áltsd! Mi eb - ből az or - szág - ból ha a - ki ve - ze - ti

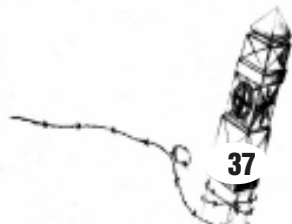
G E E7 F7 Fis7 G C E7 Am

az is be - le - gá - zol Ki - men - tek a tan - kok Be - jöt - tek a ban - kok

Nem tankok tapossák
mezőink kertjeink
Adósság ordasság
űzötte vertje mind!
Kimentek a tankok
Bejöttek a bankok

Fosztogatnak hazug
lélekjanicsárok
Miénk még? – Nem tudjuk –
a temetőárok
Kimentek a tankok
Bejöttek a bankok

Mi marad? Kiáltsd! Mi
ebből az országból
ha aki vezeti
az is belegázol
Kimentek a tankok
Bejöttek a bankok

Országpirongató

KISS DÉNES verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Am E7 Am C G F E7
Ez az or-szág az az or-szág hol a hő-si-ha-lott fi-ak már-tír-vé-rét le-sza-vaz-zák

Am Am E7 Am C G
zák Ez az or-szág az az or-szág a-hol e-rény a tör-pe-ség

F E7 Am F C Dm Am
s meg-csü-folt a lé-lek-nagy-ság Ez az or-szág az az or-szág

Dm F E Am F C
hol a jó-zan ész lett gya-nús szem-vi-lág-nál jobb a vak-ság Ez az or-szág

Dm Am Dm F E Am
az az or-szág a-hol e-rény a tör-pe-ség s meg-csü-folt a lé-lek-nagy-ság

Ez az ország az az ország
hol a hősihalott fiak
mártírvérét leszavazzák
Ez az ország az az ország
ahol erény a törpeség
s megcsúfolt a léleknagyság

Ez az ország az az ország
hol a józan ész lett gyanus
s szemvilágnál jobb a vakság

Ez az ország az az ország
hol magunknak vetünk gáncsot
s igazságról szól a gázság
Ez az ország az az ország
hol az apák anyák jussát
a kufárok elorozzák

Ez az ország az az ország
ahol körben tolvajnépek –
s hiénamód vicсорogják

Duna-gát

KISS DÉNES verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

A D A E A D A E

Du - na - gát Du - na - gát Gá - tol - gat - ják a ha - zát
E - me - le - tes ma - gas gát víz - sza - tart - ja a Du - nát?

A D A E D E

Mi gá - tol - ja i - ga - zát? Ma - gya - rét a Du - na - gát!
Nem mert ép - pen el - lop - ták s o - da - át lett i - de - át!

A D A E A D A E

Du - na - gát Du - na - gát ha - zug - nak nincs du - ma - gát
I - de - át o - da - át Lop - kod - gat - ják a ha - zát

A D A E D E

Du - na - víz Du - na - víz ki tud - ja mit ho - va visz?
Meg - eson - ki - tott kis or - szág az e - szed is ki - lop - ják!

D A E D A E

Du - na - ár Du - na - ár Ma - gya - r - sá - gunk lesz az ár
Tri - a - non Du - na - gát Sza - kit - gat - ják a ha - zát

D A E D E

E - me - le - tes ma - ga - san dó - zsol fő - löt - tünk az ár
I - de - át o - da - át ki - ki ve - ri ma - gya - rát!

Duna-gát Duna-gát
Gátolgatják a hazát
Mi gátolja igazát?
Magyarét a Duna-gát!

Duna-gát Duna-gát
hazugnak nincs *duma*-gát
Dunavíz Dunavíz
ki tudja mit hova visz?

Dunaár Dunaár
Magyarságunk lesz az ár
Emeletes magasan
dózsól fölöttünk az *ár*

Emeletes magas gát
visszatartja a Dunát?
Nem mert éppen ellopták
s odaát lett ideát!

Ideát odaát
Lopkodgatják a hazát
Megcsönkített kis ország
az eszed is kilopják!

Trianon Duna-gát
Szakítgatják a hazát
Ideát odaát
ki-ki veri magyarát!

Honfi! e bércorom...

KORÓDY SÁNDOR verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

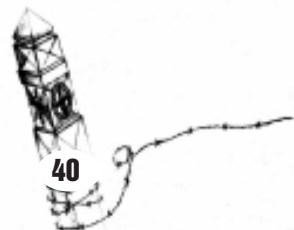
The musical score is written in G major and 4/4 time. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a rhythmic pattern of eighth notes and chords. The vocal line includes lyrics in Hungarian. The score is divided into two systems. The first system contains the first four lines of music, and the second system contains the remaining four lines. The lyrics are: Hon-fil e bérc-o-rom, szí-ved he-ve-sebb do-bo-gá-sa jel-zi, hogy ő-si ho-nod drá-ga ha-tá-ra ez itt. Itt hang-zott egy-kor ri-a-dó csa-ta-kürt-je Le-hel-nek, Nagy Rá-kó-czink itt hul-lat-ta bú-csú-köny-nye-it. Szent ke-gye-let tü-ze gyúl itt min-den csip-ke-bo-kor-ban. Ol-dozd meg sa-ru-id, Szent hely ez itt Szent ke-gye-let tü-ze gyúl itt min-den csip-ke-bo-kor-ban. Ol-dozd meg sa-ru-id, Szent hely ez itt a-hol állsz. The score ends with a double bar line and the word 'Fine'.

Honfi! e bércorom,
szíved hevesebb dobogása
jelzi, hogy ősi honod
drága határa ez itt.

Itt hangzott egykor
riadó csatakürtje Lehelnek,
Nagy Rákóczi itt
hullatta búcsúkönyzeit.

Szent kegyelet tüze gyúl
itt minden csipkebokorban.
Oldozd meg saruid,
Szent hely ez itt, ahol állsz.

1896.

Emelj magasba

FÜZESI MAGDA verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Dm A7 Dm F C F

Bo-lyon-gok ár-nyék - ta-la-nul, min-den i - mám a föld - re hull.

Gm Dm C A7 Dm

Nem é - gek és nem é - ge-tek, te - rítsd rám, U - ram, fel - le-ged.

Dm A7 Dm F C F

E - melj ma-gas - ba: fű va-gyok, el - ti-por - nak a ván - do-rok.

Gm Dm C A7 Dm

Láng va-gyok: óv-jad pis-la fê - nyem, hogy ne hal - jak még még e-gé - szen.

Dm A7 Dm F C F

Víz va-gyok, kes-keny cser-mely-ág, kő - vel re-keszt el a vi-lág.

Gm Dm C A7 Dm

Ha nem vi-gyá - zod u - ta-mat, min - den sze-kér be-lém sza-lad.

Dm A7 Dm F C F

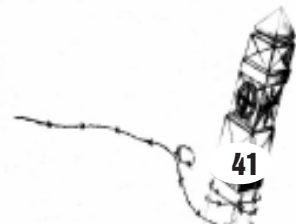
Bo-lyon-gok ár-nyék - ta-la-nul, min - den i - mám a föld - re hull.

Gm Dm C A7 Dm

Nem é - gek és nem é - ge-tek, te - rítsd re - ám sze - rel - me-det.

Gm Dm C A7 Dm

Nem é - gek és nem é - ge-tek, te - rítsd rám, U - ram, fel - le - ged. *Fine*

Kishaza

(Dalciklus)

HORVÁTH SÁNDOR versei

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

I.

Az én ha-zám Cse - des pen - ta-ton é - nek.
Ha szí - vem - hez ha - jolsz el - é - nek - lem né - ked.

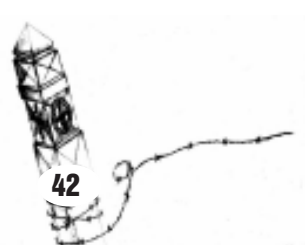
Az én hazám
Csedes pentaton ének.
Ha szívemhez hajolsz
eléneklek néked.

II.

Ha - zá - mat meg - ál - mo - dom. A - nyám - má é - des -
ge - tem. Hogy fél - te - ni tud - jam - csak eny - nyi - re se - gits Is - te - nem.

Hazámat megálmodom.
Anyámmá édesgetem.
Hogy félteni tudjam –
csak ennyire segíts
Istenem.

III. C Dm A7 Dm F C7 F

Mert a ha - za nem el - a - dó e - züst pénz - re sem vált - ha - tó

Dm Gm C F

Mert a ha - za lel - ked ré - sze ha - tá - ra - it be - léd vés - te

B Es7+ Gm6 A7 Dm9 *Fine*

e - zer é - ve e - zer é - ve a hit

Dm A7 Dm F C7 F

Mert a ha - za ke - resz - ted is bet - le - he - mi csil - la - god is

Dm Gm C7 F

Hi - á - ba ti - por - ták ha - dak él Hi - á - ba ti - por - ták ha - dak él

B7+ Es7+ Gm6 A7 Dm

Mert a ha - za mert a ha - za te ma - gad vagy

C F

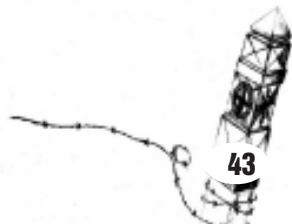
Mert a ha - za min - den kí - nok - kal szü - lc - tő moz - du - lat, mit

B Gm A7

rejt és el - fe - lejt az agy. A

Gm7 A7 Dm C

ha - za te ma - gad vagy. *D.C. al Fine*

IV.
 Most le-gyen ben-ned a-lá - zat. Ha-zá - dat ne or - ditsd.

 Csak dé - del - gesd é - des - a - nyád - nak.

Most legyen benned alázat.
 Hazádat
 ne ordítsd.
 Csak dédelgesd
 édesanyádnak.

V.
 Ha-zá - já - ból a - ki füt, jut - hat szép vi - lág - ba. Me - ne - kül - het

 ál - mo - kat ap - ró - pénz - re vált - va. Én be - le - si - mu - lok a

 sar - ja - dó fű - be Rá - í - rom ne - ve - met a - var - ba süp - pe - do

 kő - re. Ve - lem kar - dok

 cik - kan - nak visz - sza a mély - be. Szí - vem - ből in - dul - nak

 vér - fo - lyam ha - dak. Hab - já - ban csil - lan ö - si jog...

 Ma - ra - dok. Ma - ra - dok.

Nem tudunk élni

JÓZSEF ATTILA verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Ben-nem be-től-tet-len szo-mo-rú-ság tá-tong S giz-gaz-zal be-nő-ve min-den is-ten-
ol - tár. Hajh, vá - gyak any - ja, de mos - to - ha vol - tál.
El - té - ved - tem jár - ván er - dő - ren - ge - te - gen. A fé - le - lem si - kong zir - re - nő
ha - raszt - tal S vén a - dós er - dő nem űz, nem ma - rasz - tal. A
fák su - da - rá - ra szállt az Est, az ál - nok És tor - kom szo - ron - gat - ja va - la - mi ti -
tok: Aj - kat én mi - ért csak só - haj - ra nyi - tok?
Ma - gyar va - gyok én is, (ri - vall - nak a ká - nyák) I - lyen va - gyok én és so - se le - szünk
má - sok. Jaj, jaj, nem tu - dunk él - ni, nya - va - lyá - sok.

Bennem betöltetlen szomorúság tátong
S gizzgazzal benőve minden istenoltár.
Hajh, vágyak anyja, de mostoha voltál.

A fák sudarára szállt az Est, az álnok
És torkom szorongatja valami titok:
Ajkat én miért csak sóhajra nyitok?

Eltévedtem járván erdő-rengetegen.
A félelem sikong zirrenő harasztal
S vén adós erdő nem űz, nem marasztal.

Magyar vagyok én is, (rivallnak a kányák)
Ilyen vagyok én és sose leszünk mások.
Jaj, jaj, nem tudunk élni, nyavalyások.

Mérték- és irányadó

(A megmaradás félig kész metaforája)

HORVÁTH SÁNDOR verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Dm A7 E° Dm

Ne - ked csak a nincs. Ne - kem a ma - gány. Ott a ké - tely. A - mott az a - szály,

Gm A7 Dm B A7

a - mit nem bé - kit víz - ö - zón.

Dm A7 E° Dm

Ne - ked a mi - ért. Ne - kem a va - ló - ság. Ott a bam - ba vágy. A - mott a csa - ló - dás,

Gm A7 Dm

s né - mi í - rás a mó - ze - si kö - vön.

B Dm

Mint va - la - mi ö - rök - től cse - ne - vész agy, mely

C F

ki - ta - szít - va ön - ma - ga rost - ja ma - radt,

Gm C F

úgy hir - de - ti a le - tisz - tult i - gaz - sá - got a

C Cm

Ke - reszt - re fe - szi - tett ál - mot - egy meg - pe - csé - telt bé - na.

C9 C7b9

E - zért nincs több "és" s nincs töb - bé "ha"

E

Csak csen - des sem - mi - cso - bo - gás. Ka - to - nás vi - gyázz.

Mi - melt ter - pesz-ál - lás kis - ha - za á - ru - lás.

Ne - ked a bak - sis. Ne - kem a ke - gye - lem. Ott a kény - szer. A - mott az ár - víz,

a - mit meg - ál - mo - dott az a - szály - ból ki - per - gö könny - a

be - lül fél - tá - ma - dó i - gaz víz - ö - zön.

Neked csak a nincs.
 Nekem a magány.
 Ott a kétely.
 Amott az aszály,
 amit nem békit vízözön.

Neked a miért.
 Nekem a valóság.
 Ott a bamba vágy.
 Amott a csalódás,
 s némi írás a mózesi kövön.

Mint valami öröktől csenevész agy,
 mely kítaszítva
 önmaga rostja maradt,
 úgy hirdeti a letisztult igazságot
 – a Keresztre feszített álmot –
 egy megpecsételt béna.
 Ezért nincs több "és", s nincs többé "ha".
 Csak csendes semmicsobogás.
 Katonás vigyázz.
 Mímelt terpeszállás
 kis-haza-árlás.

Neked a baksis.
 Nekem a kegyelem.
 Ott a kényszer.
 Amott az árvíz,
 amit megálmodott
 az aszályból kipergő könny –
 a belül feltámadó
 igaz vízözön

A marosszentimrei templomban

JÉKELY ZOLTÁN verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Dm A7 Gm A7 Dm
Fe-jünk-re por hull, ré-gi va-ko-lat, így é-ne-kel-jük a drá-ga Si-ont; e-gér

Gm C F Dm Gm A7 Dm
füt-ká-ro-zik a pad a-latt s od-vá-ból egy-egy vén ku-vik ki-ront.

Dm A7 Gm A7 3 Dm
Ti-zen va-gyunk; ez a gyü-le-ke-zet, a ti-zen-e-gye-dik ma-ga a pap, de

Gm C F Dm Gm A7 Dm
é-ne-ke-lünk mi szá-zak he-lyett, hogy hull be-lé a por sa va-ko-lat,

Dm A7 Gm A7 Dm
a hi-ú-ban a de-ne-vér ri-ad s egy-egy szu-vas ge-ren-da meg-la-zul: ti-zen-

Gm C 3 F Dm Gm A7 3 Dm
e-gye-di-künk az ár-va pap, ti-zen - ket - te - di - künk ma-ga az Úr.

Dm A7 Gm A 3 Dm
Így é-ne-ke-lünk mi, pár meg-ma-radt, - azt bün-te-ti, a-kit sze-ret az Úr - s ve-lünk

Gm C F Dm Gm A7 Dm
da-lol-nak a pad-ló a-latt, ki-ket ki-ir-tott az i-dő ga-zul. s ve-lünk

Gm C F Dm Gm A7 Dm
da-lol-nak a pad-ló a-latt, ki-ket ki-ir-tott az i-dő ga-zul.

Marosszentimrei templom, 2002

FERENCZES ISTVÁN verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Dm A7 Gm A7 Dm
Az aj-tón má-zsás la-kat, gá-lya-rab bi-lincs. Ti-zen, ki-len-cen, nyol-can sem va-gyunk,

Gm C F Dm 3 Gm A7 3 Dm
gyü-le-ke-zet, szol-ga, pap-sen-ki sincs. Leg-na-gyobb hi-ány-zó ma-ga az Úr.

Dm A7 Gm A Dm 3
Áll még egy sir-kő, zuz-mó-val ta-kart. Kéz-di-szent-ke-resz-ti Lá-zár Vil-mos ü-ze-ni

Gm C F Dm Gm A7 Dm
föld a-lól a tört ma-gyart - csak any-nyit, mit egy jég-ve-rés ki-mos. A

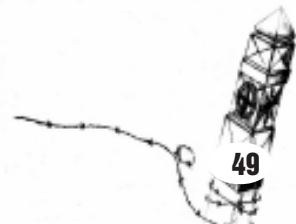
Dm A Gm A7 Dm
to-rony ga-lam-bok nél-kül i-nog, var-jú, csó-ka-raj ci-bál-ja ga-zul, nem a

Gm C F Dm Gm A7 Dm
kő, nem a be-zú-zott i-kon, itt az i-dő az, a-mi meg-la-zult...

Dm A7 Gm A7 3 Dm 3
Fe-jünk-re pók hull, é-gi va-ko-lat, az or-go-ná-ban szü-et-te fu-tam. Nem é-ne-kel

Gm C F Dm Gm A7 Dm 3
az sem, mi meg-ma-radt. Hát kit sze-retsz itt, s kit bün-tetsz, U-ram? Nem é-ne-kel

Gm C F Dm Gm A7 Dm
az sem, mi meg-ma-radt. Hát kit sze-retsz itt, s kit bün-tetsz, U-ram?

Levette kezét rólunk a Teremtő

KÁDÁR FERENC verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

mál-ló fá-lak - ról hul-lat-ja sza-vát az e-nyé-szet, rogy-gyant e-resz a-lá bú-bá-
nat rak fész - ket, nem le-lünk egy vi-dám, vi - gasz-ta-ló szó-ra, ne-héz te-lek
u-tán ma-já-lis sem pör-get csár-dás for-du-ló - ba, egy - be-for-tyog min-den a bo-szor-kány-
kony-hán /ter-hes múlt, vak je-len és kö-dös jö-ven-dő/ - le-vet-te
ke-zét ró-lunk, el - fe-le-dett min-ket a sér-tett Te-rem - tő
től-esér-ré fo-nód-va, bal-jós sze-lek fúj - nak, je-lez-vén ter-jen-gő ha-rag-ját az
Úr - nak, ki-sze-melt a vég-zet he-ted-hét i-rány-ból, ka-csint a
ke-tye-gő, a-hogy visz-sza-szá-mol, tíz-szer mé-re-tik ránk a hét szűk
esz-ten-dő - le-vet-te ke-zét ró-lunk, el - fe-le-dett min-ket a sér-tett Te-rem - tő
ba-bo-ná-sak let-tünk, meg - ha-son-lott é-nünk, ál-mos-könyv, ho-rosz-kóp jós-la-ta-in é-lünk,

Am F G E
 sors-ül-dő-zött-sé-günk em-le-get-jük új-ra, meg-ri-a-dunk min-den mesz - szi ha-rang-szó-ra, de-hát az

Am F G E
 ez-red-vég ma-gát csal-ta lép-re! mit ön-kéz-zel tá-kolt, azt sem óv-ta, véd-te -

Am F G E
 ál-dást osz-tó e-günk má-ra lyu-kas ken-dő le-vet-te

F G E Am F G E7
 ke-zét ró-lunk, el-fe-le-dett min-ket a sér-tett Te-rem-tő

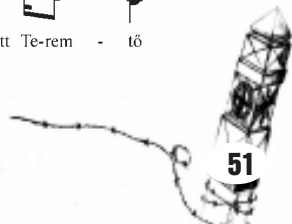
Am F G E
 gyom-lá-lás-ra vár-nak el-bur-ján-zott ker-tek, de már gyer-me-künk is "el-len-sé-get ker-get",

Am F G E
 sze-lid tá-jak fö-lött Gol-go-tá-vá ron-dul min-den bé-kés haj-lat, át-ko-zott rig-mu-sok,

Am F G E
 le-vi-téz-lett ó-dák him-nusz-szá da-gad-nak, vér-rel fröcs-kö-lő-dik a fel-kent i-gaz-ság

Am F G E7
 fés-tett jel-szók a-latt mos-suk ma-gunk mocs-kát, vég-zet-té tor-nyo-sul a sok vi-har-fel-hő -

E F G E Am
 le-vet-te ke-zét ró-lunk, el-fe-le-dett min-ket a sér-tett Te-rem-tő

Jelek

NAGY GÁSPÁR verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

D⁵

Ar-ra éb - redt hogy meg - va - kult bár vol - tak er - re már je - lek

kö - dön át ér - ke - zett a múlt és nem jött fel - men - tő se - reg

s reg - gel - re min - den el - fo - gyott ker - tünk mint vi - rág - ra - va - tal

fe - ke - tén fe - ke - te ha - lott - áp - ri - lis ve - lünk mit a - kar

kér - dez - tük ám - de hall - ga - tott hi - szen csak né - hány fok mi - nusz...

meg - men - te - ni a hol - na - pot jö - het majd Du - go - vics Tí - tusz bár

vol - tak er - re már je - lek kö - dön át ér - ke - zett a múlt és

Ar - ra éb - redt hogy meg - va - kult bár vol - tak er - re már je - lek

nem jött fel - men tő se - reg ar - ra éb - redt hogy meg - va - kult

kö - dön át ér - ke - zett a múlt és nem jött fel - men - tő se - reg

Ar-ra éb - redt hogy meg - va-kult bár vol - tak er - re már je-lek
s reg-gel - re min - den el - fegyott kertünk mint vi-rág - ra-va-tal

kö-dön át ér - ke-zett a múlt és nem jött fel - men - tő se - reg (bár)
fe-ke-tén fe-ke-te ha-lott - áp - ri-lis ve - lünk mit a-kar

vol - tak er - re már je-lek kö-dön át ér - kezett a múlt és
kér-dez - tük ám-de hall-ga-tott hi-szen csak né - hány fok mi-nusz...

nem jött fel - men - tő se-reg ar-ra éb - redt hogy meg - va-kult
meg-men - te - ni a hol-na-pot jö - het majd Du-go-vics Ti-tusz

Ar - ra éb - redt hogy meg - va - kult bár vol - tak er - re már je - lek
bár vol - tak er - re már je - lek kö - dön át ér - ke - zett a múlt

kö-dön át ér - ke-zett a múlt és nem jött fel - men - tő se - reg
és nem jött és nem jött fel - men - tő se - reg

Valahol örökké

NAGY GÁSPÁR verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Andante

Dm

A7

Va - la - hol min - dig el - tű - nik va - la - hol min - dig meg - ta - lál -

Dm A7
jác va - la - hol min - dig te - me - tik va - la - hol min - dig ex - hu - mál -

Dm Fine (*rit.*)
jác Va - la - hol min - dig el - tű - nik va - la - hol min - dig meg - ta - lál -

jác va - la - hol min - dig te - me - tik va - la - hol min - dig ex - hu - mál -

jác Va - la - hol min - dig el - tű - nik va - la - hol min - dig meg - ta - lál -
és ö - rök - ké ne - künk sze - ge - zik ö - rök - ké fē - nyes

jác va - la - hol min - dig te - me - tik va - la - hol min - dig ex - hu - mál -

ják Va - la - hol min - dig el - tű - nik va - la - hol
 ben - nem él ma! és ő - rök - ké ne - künk sze - ge - zik

min - dig meg - ta - lál - ják va - la - hol min - dig te - me - tik
 ő - rök - ké fé - nyes el - len - pél - da ő - rök - ké raj - tunk

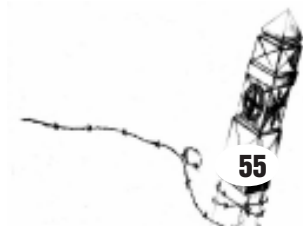
va - la - hol min - dig ex - hu - mál - ják Va - la - hol
 ke - re - sik ő - rök - ké még - is ben - nem él ma!

Valahol mindig eltűnik
 valahol mindig megtalálják
 valahol mindig temetik
 valahol mindig exhumálják

és

örökké nekünk szegezük
 örökké fényes ellenpélda
 örökké rajtunk keresik
 örökké mégis bennem él ma!

(1998. március 15.)

Újévi köszöntő

BARTAL KLÁRI verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

D Hm Em

1. Ad-jon Is-ten min-den szé-pet, I-ri-gyek-nek bé-kes-sé-get, Ad-jon Is-ten min-den jót,

A7 D Hm

Ha-zug szá-j - ba i - gaz szót. Hon - ta - lan - nak me - ne - dé - ket, É - he - zők - nek e - le - sé - get,

Em A7 G

Tol - lat í - ró ke - zé - be, Pu - ját asz - szony ö - lé - be. Le - gé - nyek - nek fe - le - sé - get,

Fis7 Hm Em A7

Sze - gé - nyek - nek nye - re - sé - get, Á - fo - nyát a ha - vas - ra, Pisz - t - rán - got a pa - tak - ba.

G Fis7 Hm Em

Is - ten - hi - tet a po - gány - nak, Hű sze - re - tőt a le - ány - nak, Szép i - dő - ben jó ve - tés,

1 A7 2 A7 D

Szo - mo - rúk - nak fe - le - dést. Ha - zug szá-j - ba i - gaz szót. *Fine*

1. Adjon Isten minden szépet,
Irigyeknek békességet,
Adjon Isten minden jót,
Hazug szájba igaz szót.

Istenhitet a pogánynak,
Hű szeretot a leánynak,
Szép időben jó vetést,
Szomorúknak feledést.

Jó lövést az ordasokra,
Nyíló ajtót vaskapukra,
Vándoroknak fogadót –
Isten adjon minden jót!

Hontalannak menedéket,
Éhezőknek eleséget,
Tollat író kezébe,
Puját asszony ölébe.

2. Sarkvidékre hideg telet,
Az árváknak jó kenyeret,
Fegyvereknek nyugalmat,
Szelíd szónak hatalmat.

Adjon Isten minden szépet,
Irigyeknek békességet,
Adjon Isten minden jót,
Hazug szájba igaz szót.

Legényeknek feleséget,
Szegényeknek nyereséget,
Áfonyát a havasra,
Pisztrángot a patakba.

Betegeknek egészséget,
Fuldoklóknak reménységet,
Vitorlának jó szelet,
Nápfényből is öleget.

Áldj meg minket

BALASSI BÁLINT verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Áldj meg min - ket Úr - is - ten az te jó - vol - tod - ból,
En - gedd ezt mi ne - künk ke - gyel - mes Is - te - nünk,
Ne tán - to - rod - junk mi el so - ha u - ram tő - led,
No a - zért di - csér - jük most fel - szó - val az u - rot,

Vi - lá - go - síts meg min - ket ír - gal - mas - sá - god - ból Or - cád
Hogy mind - nyá - jan té - ged i - ga - zán es - mér - jünk, Hadd az
Ne ké - tel - ked - hes - sünk is töb - bé már fe - lő - led, Nyug - has -
Mert lám csak ő vi - se - li min - de - nütt gon - dun - kot, U - ram

vi - lá - gos - sá - gá - val, lel - ked a - ján - dé - ká - val,
ki - csiny hi - tük - kel e - gyütt ör - ven - dez - zünk,
sék meg mi lel - künk i - gaz hit - tel ben - ned,
a te ne - ved - ben áld meg szol - gá - i - dot,

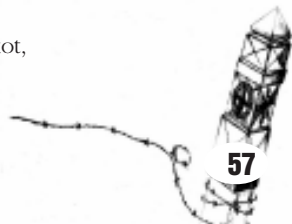
Hogy é - le - tünk - ben ez föl - den jár - junk i - gaz - ság - gal.
Mj - kor meg - í - télsz u - ram, ke - gyel - mezz meg ne - künk.
Vall - has - sunk min - de - nek - ben u - rünk - nak csak té - ged.
Ki - ért vi - szon - tag mi is di - csér - jük fi - a - dot.

Áldj meg minket Úristen az te jóvoltodból,
Világosíts meg minket irgalmasságodból
Orcád világosságával, lelked ajándékával,
Hogy életünkben ez földön járjunk igazsággal.

Engedd ezt mi nekünk kegyelmes Istenünk,
Hogy mindnyájan téged igazán esmérjünk,
Hadd az kicsiny hitükkel együtt örvendezzünk,
Mikor megítélsz uram, kegyelmezz meg nekünk.

Ne tántorodjunk mi el soha uram tőled,
Ne kételkedhessünk is többé már felőled,
Nyughassék meg mi lelkünk igaz hitel benned,
Vallhassunk mindenekben urunknak csak téged.

No azért dicsérjük most felszóval az urot,
Mert lám csak ő viseli mindenütt gondunkot,
Uram a te nevedben áld meg szolgálódat,
Kiért viszontag mi is dicsérjük fiadot.

Sugarat hordok

TÜRMEZEI ERZSÉBET verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

S
A
T
B

Ö - rök, di - cső te - kin - te - ted - böl, én Is - te - nem,

Ö - rök, di - cső te - kin - te - ted - böl, én Is - te - nem,

Detailed description: This is the first system of a four-part vocal setting. It features four staves labeled S (Soprano), A (Alto), T (Tenor), and B (Bass). The music is in G major (one sharp) and 4/4 time. The lyrics are: "Ö - rök, di - cső te - kin - te - ted - böl, én Is - te - nem,". The Soprano and Tenor parts have the same lyrics, while the Alto and Bass parts have a slightly different phrasing: "Ö - rök, di - cső te - kin - te - ted - böl, én Is - te - nem,".

fény - lő Na - pom, su - ga - rat hor - dok a szí - vem - ben ső - tét,

fény - lő Na - pom, su - ga - rat hor - dok a szí - vem - ben ső - tét,

Detailed description: This is the second system of the musical score. It continues with the same four parts. The lyrics are: "fény - lő Na - pom, su - ga - rat hor - dok a szí - vem - ben ső - tét,". The Soprano and Tenor parts have the same lyrics, while the Alto and Bass parts have a slightly different phrasing: "fény - lő Na - pom, su - ga - rat hor - dok a szí - vem - ben ső - tét,".

kö - dös, nagy, ú - ta - mon, A Te sze - med re - ám - te - kin - tett:

kö - dös, nagy, nagy, ú - ta - mon,

Detailed description: This is the third system of the musical score. It continues with the same four parts. The lyrics are: "kö - dös, nagy, ú - ta - mon, A Te sze - med re - ám - te - kin - tett:". The Soprano and Tenor parts have the same lyrics, while the Alto and Bass parts have a slightly different phrasing: "kö - dös, nagy, nagy, ú - ta - mon,".

11

ím, az e - nyém is ég ra - gyog. Be - bo - rit - hat

A Te sze - med re - ám - te - kin - tett: Be - bo - rit - hat

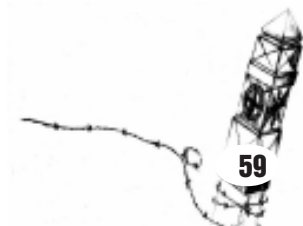
14

min - dent az éj - jel: fé - nyed - ből egy su - gár va - gyok.

min - dent az éj - jel: fé - nyed - ből egy su - gár va - gyok.

Örök, dicső tekintetedből,
 én Istenem, fénylő Napom,
 sugarat hordok a szívemben
 sötét, ködös, nagy, útamon.

A Te szemed reámtekintett:
 ím, az enyém is ég ragyog.
 Beboríthat mindent az éjjel:
 fényedből egy sugár vagyok.

Hála

LOSONCZY LÉNA *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

C G/H Am Am/C F Dm G G7/F

Ha na-pon-ta nyíl-na há-lá-ra aj-kam, s e - zer-nyi nyelv-vel zeng-ne é - ne-kem,

E7 Am Dm Dm7/C G G/F/G/EG/D

e-lég nem vol-na dí-csér - ni Té-ged a gaz-dag ál-dá-sért, Is - te - nem.

C G/H Am Am/C F Dm G G7/F

Meg-kö-szön - ni az é-ve-ket, mit ad - tál, nap-fényt, e-sőt, hogy bő-ter-més le-gyen,

E7 Am Dm Dm7 G7

nem vol-na e-lég há-lát ad - ni Né - ked mil-li-ó szó sem, Is - te - nem.

F G Em Am Dm G C C7/B

Még-is fo-gadd, mert szív-ből jö e há - la - bár da-do-gás csak-, fo-gadd ke-gye - sen,

F G Em Am Dm G7 C

min - de - nért, mi - ben jó-sá-go-dat lát-juk, le-gyen kö-szö-net Né-ked, Is - te - nem.

Ha naponta nyílna hálára ajkam,
s ezernyi nyelvvel zengne éneke,
elég nem volna dicsérni Téged
a gazdag áldásért, Istenem.

Megköszönni az éveket, mit adtál,
napfényt, esőt, hogy bő termés legyen,
nem volna elég hálát adni Néked
millió szó sem, Istenem.

Mégis fogadd, mert szívből jó e hála
– bár dadogás csak –, fogadd kegyesen,
mindenért, miben jóságodat látjuk,
legyen köszönet Néked, Istenem.

Házi áldás

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Hm Em A D G C
Hol hit, ott sze-re-tet, Hol sze-re-tet, ott bé-ke. Hol bé-ke, ott ál-dás, Hol

Fis7 Hm G A Fis7 Hm
ál - dás, ott Is - ten, Hol Is - ten, Ott szük-ség nire-sen.

Hol hit, ott szeretet,
Hol szeretet, ott béke,
Hol béke, ott áldás,
Hol áldás, ott Isten,
Hol Isten,
Ott szükség nincsen.

Tedeum

REVICZKY GYULA verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

1 *♩* - 70

Oboe

Guitar

Viola

Ob.

Gtr.

Vln.

Vla.

Gtr.

2

2

3

Hány ma-gas esz-me. megy-nyi áb - ránd Kél száll szí-vem-be' szer-te-szél! De egy-nem sem tud ad-ni han - got.

Vln.

Vla.

Vc.

2

2

2

Gtr.

21

21

3

21

Oly ár - va sok - szor a be - széd Ü - gyet - le - nül ver - gö - dik itt lenn A mesz - sze szál - ló gon - do - lat.

Vln.

Vla.

Gtr.

Vcl.

Vla.

Vc.

25

Vissz - hang a vers: ér - zel - me - ink - nek Majd min - dig cson - ka han - got ad.

Gtr.

Vcl.

Vla.

Vc.

Cb.

29

A múlt - ból, mint tá - vol ha - rang - s zót Át - hal - lom a bölcs jós - i - gét.

Gtr.

Vcl.

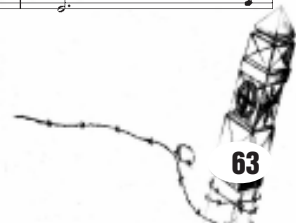
Vla.

Vc.

Cb.

33

Ne szűnj so - ha jobb kor - ra vár - ni! Kis - lel - kül Tudsz - e hin - ni még?... S hin - nek: de lá - tom a jö - ven - dőt. A

Gtr.

Vcl.

Vla.

Vc.

Cb.

37 ne-ve vér és i - szo - nyat. Az ö - rök harc - nak, gyöt - re - lem - nek Jó vé - ge so - ha sem sza - kad.

Bs. Cl.

Gtr.

Vcl.

Vla.

Vc.

Cb.

41 Hült vá - gyak el - zül - löt re - mé - nyek... Mit vár - juk én még i - de - lem?

Bs. Cl.

Gtr.

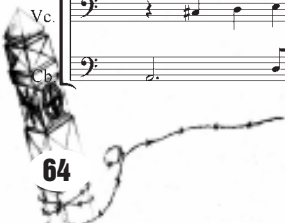
Vcl.

Vla.

Vc.

Cb.

45 Ki - no - mat zeng - ném, ha ta - lál - nek. Új dalt az ócs - ka hang - szo - ren.

49

B♭ Cl.

Gtr.

49

Ki-nos va-jü-dás, lá-zas ál - mok... ím', ez a dal tőr-té - ne-te, Egy-han-gú mind, ah, mind u-nal - mas; A

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

53

B♭ Cl.

Gtr.

53

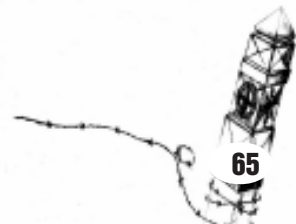
dal - nak sínes már ér - de - me, U - ram! Nem át - ko - zó - dom én, bár

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

B♭ Cl.

Gtr.

57

Sok-szor só-haj-tok cson-de-sen. Az én be - teg szi-veim fo-há - szát Ki hall - ja meg, há még te sem!...

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

B♭ Cl.

Gtr.

61

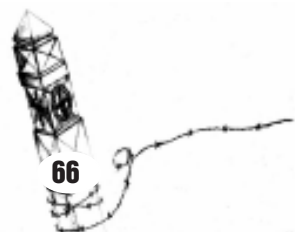
Tá-ton-gó se-be-met te lá - tod. De nem adsz rá - ja bal - zsa-mot.

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

65

B♭ Cl.

Gtr.

65

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Pe-dig, hogy nem gyó - gulf ma-gá-tul. Én is - te-nem, te tud-ha-tod! Egy

69

Fl.

B♭ Cl.

Gtr.

69

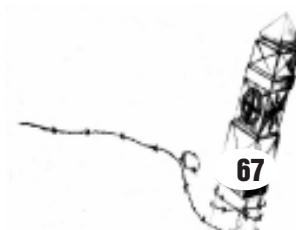
Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

á-tok üz! Hi - á - ba vá - gyom Az em - be-rek-kei ten - ni jöt. S bár súj-tasz mind a két ke-zed-del. Én

Fl. ⁷³

B♭ C

Gtr.

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

tü-rök, mint a bár-gú Jóh A por - ba hul - lok. Ó ki mer - ne Pa-nasz e-mel - ni et - le - nod?

Fl. ⁷⁷

B♭ C

Gtr.

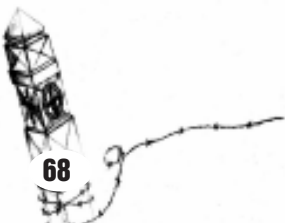
Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Him-nusz zón-gek ke - ser - ve-im közt: Dí - csér - tes - sük a te ne - ved!

81

Fl.

Ob.

B♭ C

Gtr.

Ki lát szá-vem-be?... San - ki... Mé-gis Föl-ír-ják, hány-szor vét-ke-zik.

81

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

85

Fl.

Ob.

B♭ C

Gtr.

85 Kő-vö-zo-tek, vagy áld-ja-nak meg, Ok- lal - ke-met nem is - me-rik. De nem ha-rag-szom; hisz' az em-ber

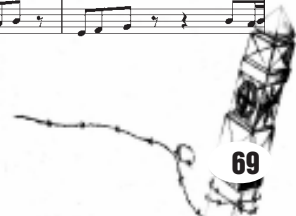
85

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

80

Fl.

Ob.

B♭ C.

Gtr.

89

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Egy - más bi - rá - ja nem le - het. És a - mi fáj, a - mit zo - kog - va Pa - nasz - lok, nem gyü - lő - let.

91

Fl.

Ob.

B♭ C.

Gtr.

93

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Gfessandó

8

8

8

8

8

Szent - sé - gem a ke - serv, s mi - ként a Ka - to - na ron - gyos zász - ló - jat:

97

Fl.

Ob.

B♭ C

Gtr.

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Szi - ve - met an - nál job - ban ér - zöm. Mi - nél tobb bá - nat jár - ja át. S ha

101

Fl.

Ob.

B♭ C

Gtr.

101

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

el - ti - por a szen - ve - dék Bész - mé - ne a harc me - zé - jén. Ne gá - zol - jon a szi - vem - be sen - ki.

Fl.

Ob.

B♭ Cl.

Gtr.

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

105

Ma - rad - jon a zász - ló c - nyíml! Meg - nyug - szom. A ne - héz le - mon - dás

Fl.

Gtr.

Vln.

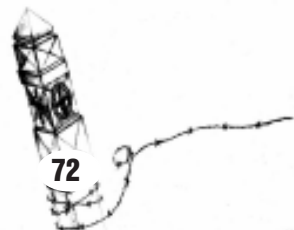
Vla.

Vc.

Cb.

109

Ké - ső ko - rá - ban ó - lck én. Ó - rül - ten én is az ő - rém - nek És a - mi fájit meg - köny - nye - zém.

113

Fl.

Gtr.

113

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

S kö-zo-leg bár nagy i-dők vi-har-ja. En csil-la-gom-hoz hű le-szek.

117

Fl.

Ob.

Gtr.

117

117

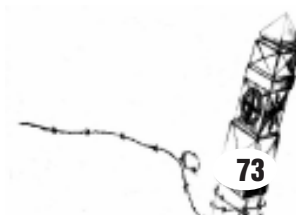
Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Te-ben-ned bi-zom. ó-rek Is-ten: Di-csér-tes-sék a te-ne-ved!

Fl. ¹²¹

Ob.

B♭ C

Gtr.

Vln. ¹²¹

Vla.

Vc.

Cb.

Fl. ¹²⁷

Ob.

B♭ C

Gtr.

Vln. ¹²⁷

Vla.

Vc.

Cb.

Te Deum

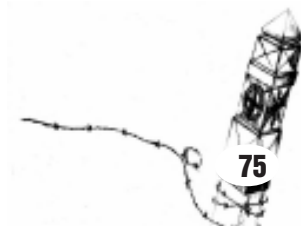
Sík SÁNDOR verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

The first system of the musical score consists of four staves. The top staff is a single melodic line in treble clef, starting with a whole rest followed by a series of eighth and sixteenth notes. The second staff is a piano accompaniment consisting of a continuous stream of sixteenth notes, with 'x' marks above each note. The third and fourth staves form a grand staff (treble and bass clefs) with block chords. The instruction "poco a poco cresc." is written below the third staff.

The second system continues the musical score with four staves. The top staff has a melodic line with a fermata over the first measure. The piano accompaniment continues with sixteenth notes. The grand staff continues with block chords. A measure number '5' is written below the first staff.

The third system of the musical score consists of four staves. The top staff features a more complex melodic line with sixteenth-note runs. The piano accompaniment continues with sixteenth notes. The grand staff continues with block chords. A measure number '9' is written below the first staff.

13

Hogy

17

meg-volt min-dig a min-den-na-pim és nem gyű-tét - tem más-nap-ra va-lót, há - la le - gyen. Hogy

21

min-dig ju - tott két ga-ra-som ad-ni, és ma-gam-nak nem kel - lett ké-re-get - nem, há - la le - gyen. Hogy

25

25

25

25

25

25

ér-te-nem a-da-tott má-so-kat. és nem kel-lett sír-nom, hogy meg-ért - se-neck. há - la lc - gyen. Hogy a

This system contains the first four measures of the piece. The vocal line is in a treble clef with a key signature of two flats and a common time signature. It begins with a series of eighth notes and a quarter note. The guitar accompaniment is shown as a series of 'x' marks on a six-line staff. The piano accompaniment consists of a right-hand part with chords and a left-hand part with a simple eighth-note bass line.

29

29

29

29

29

29

si-rök-kal sír - ní jöl e-sett, és nem ne-vet-tem min-den ne-ve-tő-vel. há - la lc - gyen.

This system contains measures 5 through 8. The vocal line continues with eighth notes and quarter notes. The guitar accompaniment and piano accompaniment follow the same pattern as the first system.

33

33

33

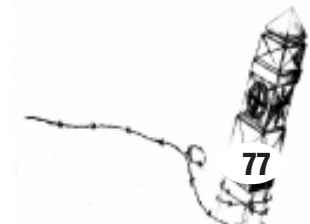
33

33

33

há - la lc - gyen.

This system contains measures 9 through 12. The vocal line has a longer note value in the final measure. The guitar accompaniment and piano accompaniment continue with the established patterns.

37

37

41

41

45

45

49

49

Hogy meg-mu-tat - tál min-dent, a-mi szép, és meg-mu-tat - tál min-dent, a-mi rít.

53

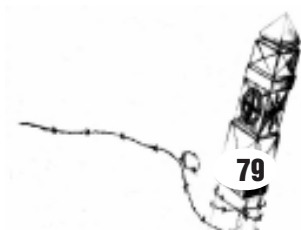
53

há - la le - gyen. Hogy bol-dog-gá tett min-dent, a-mi szép, és a-mi rít, nem tett bol-dog-ta-lan-ná.

57

57

há - la le - gyen. Hogy so-ha-sem fél-tem a sze-re-tet - től és sze-ret-het-tem, a-kik nem sze-ret-tek.

61

há - la le - gyen. há - la le - gyen.

61

This system contains measures 61 and 62. It features a vocal line with lyrics, a piano accompaniment with chords, and a guitar part with a rhythmic pattern of eighth notes.

65

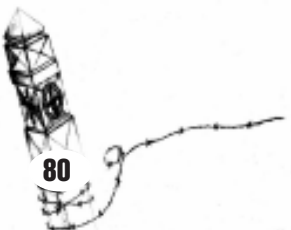
65

This system contains measures 65 and 66. It features a vocal line with a melodic line, a piano accompaniment with chords, and a guitar part with a rhythmic pattern of eighth notes.

69

69

This system contains measures 69 and 70. It features a vocal line with a melodic line, a piano accompaniment with chords, and a guitar part with a rhythmic pattern of eighth notes.

73

73

73

73

77

77

77

77

Hogy

81

81

a - kik szo - ret - tük, sze - pen szo - ret - tük, és hogy nem kel - lett nem sze - pen szo - ret - tük, há - la le - gyen. Hogy

81

81

85

a-mim nem volt, nem ki-ván - tam, és so-ha-sem volt e-lég, a-ki vol-tam. há - la le - gyen. Hogy

85

89

em-ber le-het-tem ak-kor is, mi-kor az em-bo-rek nem a-kar-tak em-be-rek len-ni, há - la le - gyen.

89

89

93

há - la le - gyen. Hogy meg-tart-hat-tam a hi-tet, és meg-fut-hat-tam a ki-csik fu-tá-sát, és

93

93

97

fut-va fut - ha-tok az É-r-ke-ző e-lé-s tán nom kell a vá-ros - ba men-nem a lám - pá - som - ba o - faj-ért. há - la le -

97

101

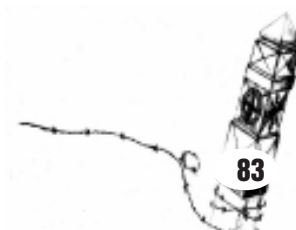
gyen! Hogy tog-nap azt mond-hat-tam: úgy le-gyen! és ma is ki-ált-ha-tom: úgy le-gyen! és hol-nap és hol-nap-u-tán és az-u-tán is

101

105

a-ka-rom é-ne-kel - ni: úgy le-gyen! - há - la le - gyen. U - ram! há - la le -

105

109

109 gven! há - la le - gven, U - ram! há - la le -

113

113 gven! há - la le - gven, U - ram! há - la le -

117

117 gven! há - la le - gven, U - ram! há - la le -

117

121

gyen! há - la le - gyen. U - ram! há - la le -

há - la há - la le - gyen, há - la

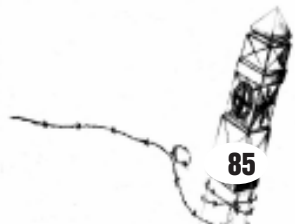
121

125

gyen! há - la le - gyen. U - ram! há - la le -

há - la le - gyen! há - la há - la le - gyen! há - la

125

125

129

129

129

129

129

129

gyen! há - la le - gyen, U - ram! há - la le -

há - la le-gyen! há - la há - la le - gyen! há - la

133

133

133

133

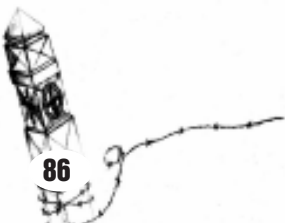
133

133

133

gyen! há - la le - gyen. U - ram! há - la le -

há - la le-gyen! há - la há - la le-gyen! há - la

137

137

gyen!

137 há - la le - gyen!

137

137

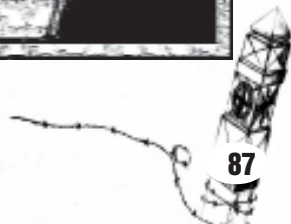
141

141

141

141

fff

Magyar – latin mise

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Kyrie

mf

>

pp

U - ram, ir-gal-mazz! U-ram,
Ky-ri-e e-le-i-son,

ir-gal-mazz! U-ram, ir - gal - mazz!
Ky-ri-e e-le-i-son, Ky - ri - e e - le - i - son.

Krisz-tus, ke-gyel-mezz! Krisztus, ke-gyel-mezz! Krisztus, ke-gyel-mezz!

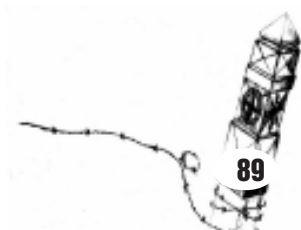
Chri-ste e-le-i-son, Chri-ste e-le-i-son,

U-ram, ir-gal-

Chri-ste e-le-i-son. Ky-ri-e-e-

mazz! U-ram, ir-gal-mazz! U-ram, ir-gal-mazz!

le-i-son, Ky-ri-e-e-le-i-son, Ky-ri-e-e-le-i-son.

Gloria

Moderato

Piano introduction for the Gloria section, measures 1-4. The music is in 2/4 time, key of D major, and marked Moderato. It features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes in both hands.

Vocal line for the Gloria section, measures 5-8. The melody is in 2/4 time, key of D major. The lyrics are: *f* Di-cső-ség a ma-gas-ság-ban Is - ten-ek, és a föl-dön bé-kes-ség a jó-a-ka-ra-tű-en-be-rek -

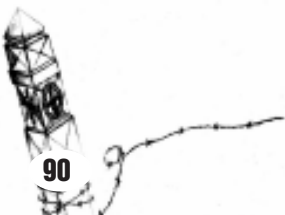
Piano accompaniment for the Gloria section, measures 5-8. The music is in 2/4 time, key of D major. The lyrics are: *f* Glo-ri-a! Glo-ri-a in ex-cel-sis De-o.

Piano introduction for the Gloria section, measures 9-12. The music is in 2/4 time, key of D major, and marked *f*. It features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes in both hands.

Vocal line for the Gloria section, measures 9-12. The melody is in 2/4 time, key of D major. The lyrics are: nek.

Vocal line for the Gloria section, measures 13-16. The melody is in 2/4 time, key of D major. The lyrics are: Et in ter-ra pax ho-mi-ni-bus bo-nae vo-lun-ta-tis.

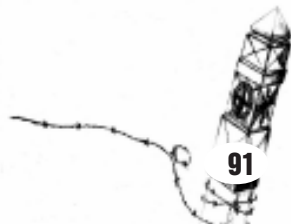
Piano accompaniment for the Gloria section, measures 13-16. The music is in 2/4 time, key of D major. It features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes in both hands.

14 *mf* Di - cső - i - fűnk té - ged, ál - dunk té - ged, i - má - dunk té - ged,
 Lau - da - mus te. Be - ne - di - ci - mus te. Ad - o - ra -

17 ma - gasz - ta - lunk té - ged, há - lát a - dunk ne - ked nagy di - cső - sé - ge -
 mus te. Glo - ri - fi - ca - mus te. Gra - ti - as a - gi - mus

19 dért.
 ti - bi pro - pter ma - gnam glo - ri - am tu - am.

Adagio

23 U - runk és Is - te - nünk! Meny - nye - i Ki - rály! Min - den - ha - tó A - ty - a - is - ten!

23 Do - mi - ne De - us, Rex cae - le - stis, De - us Pa - ter o - mni - po - tens.

27 U - runk, Jé - zus Krisz - tus; egy - szü - lött Fi - ú, U - runk és Is - te - nünk,

27 Do - mi - ne Fi - li - u - ni - ge - ni - te Je - su Chri - ste. Do - mi - ne De - us,

30 Is - ten Bá - rá - nya, az A - tyá - nak Fi - a! Te el - ve - szed a vi - lág bú - ne - it.

30 A - gnus De - i, Fi - li - us Pa - tris. Qui tol - lis pec - ca - ta mun - di,

32

ir - gal - mazz ne - künk! Te el - ve - szed a vi - lág bü - ne - it:

33

mi - se - re - re no - bis, qui tol - lis pec - ca - ta mun - di,

37

hall - gasd meg a kö - nyör - gé - sün - ket! Te az A - tyá jobb - ján ülsz:

37

su - sci - pe de - pre - ca - ti - o - nem no - stram, qui se - des ad dex - te -

40

ir - gal - mazz ne - künk! Mert e - gye - dül te vagy a Szent, te vagy az

40

ram Pa - tris, mi - se - re - re no - bis. Quo - ni - am tu so - lus san - ctus,

40

43

Úr, te vagy az e-gyét-len Föl-ség. Jé-zus Krisz-tus,

43

Quo-ni-am tu so-lus do-mi-nus, Quo-ni-am tu so-lus al-tis-si-mus,

43

46

a Szent-lé-lek-ke-l e-gyütt az A-tya-is-ten di-cső-sé-gé-ben! Á -

46

Je-su Chri-ste, cum san-cto spi-ri-tu in gló-ri-a De-i pa-tris, a

46

51

men!

51

men.

51

rit.

Sanctus - Benedictus

Szent vagy, szent vagy,
San - ctus, san - ctus,

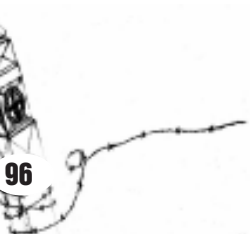
szent vagy, min - den - ség U -
san - ctus Do - mi - nus De - us Sa - ba - oth!

ra, Is - te - ne!
Ple - ni sunt cae - li et ter - ra glo - ri - a tu - a.

Di-cső-sé-ged be-töl-ti a meny-nyet és a föl-det. Ho-zsan-na a ma-gas-ság-

ban! Ál-dott, a-ki jön az Úr ne-vé-ben.
 Ho-san-na in ex-cel-sis! Be-ne-dí-ctus, qui ve-nit in no-mi-ne

Ho-zsan-na a ma-gas-ság-ban!
 Do-mi-ni! Ho-san-na in ex-cel-sis!

Agnus Dei

Is - ten Bá - rá - nya! Te el - ve - szed a vi - lát bü - ne - it:

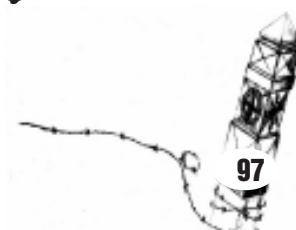
A - gnus De - i, qui tol - lis

Ir - gal - mazz ne - künk!

pec - ca - ta mun - di, mi - se - re - re no - bis.

Is - ten Bá - rá - nya! Te el - ve - szed a vi - lát bü - ne - it:

A - gnus De - i, qui tol - lis

Ir - gal - mazz ne - künk!

pec - ca - ta mun - di, mi - se - re - re no - bis.

Is - ten Bá - rá - nya! Te el - ve - szed a vi - lág bű - ne - it:

A - gnus De - i, qui tol - lis

Adj ne - künk bé - két!

pec - ca - ta mun - di, Do - na no - bis pa - cem.

Magyar – latin mise

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Kyrie

mf

>

pp

U - ram, ir-gal-mazz! U-ram,
Ky-ri-e e-le-i-son,

ir-gal-mazz! U-ram, ir - gal - mazz!
Ky-ri-e e-le-i-son, Ky - ri - e e - le - i - son.

Krisz-tus, ke-gyel-mezz! Krisztus, ke-gyel-mezz! Krisztus, ke-gyel-mezz!

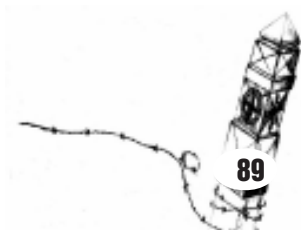
Chri-ste e-le-i-son, Chri-ste e-le-i-son,

U-ram, ir-gal-

Chri-ste e-le-i-son. Ky-ri-e-e-

mazz! U-ram, ir-gal-mazz! U-ram, ir-gal-mazz!

le-i-son, Ky-ri-e-e-le-i-son, Ky-ri-e-e-le-i-son.

Gloria

Moderato

5 *f* Di-cső-ség a ma-gas-ság-ban Is - ten-ek, és a föl-dön bé-kes-ség a jó-a-ka-ra-tű-en-be-rek -

5 Glo-ri-a! Glo-ri-a in ex-cel-sis De-o.

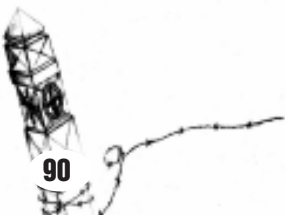
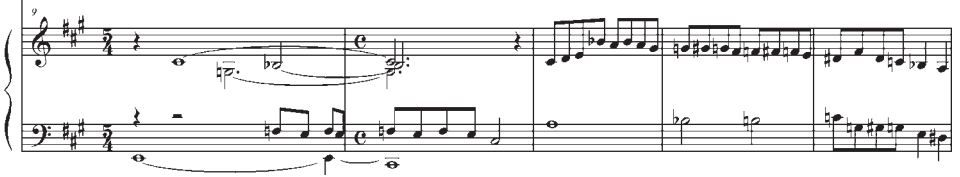
5 *f*

9 nek.

9 Et in ter-ra pax ho-mi-ni-bus bo-nae vo-lun-ta-tis.

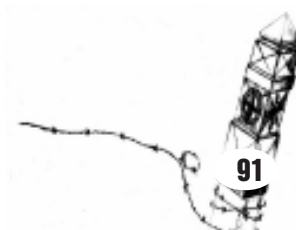
9

14 *mf* Di - cső - i - fűnk té - ged, ál - dunk té - ged, i - má - dunk té - ged,
 Lau - da - mus te. Be - ne - di - ci - mus te. Ad - o - ra -

17 ma - gasz - ta - lunk té - ged, há - lát a - dunk ne - ked nagy di - cső - sé - ge -
 mus te. Glo - ri - fi - ca - mus te. Gra - ti - as a - gi - mus

19 dért.
 ti - bi pro - pter ma - gnam glo - ri - am tu - am.

Adagio

23 U - runk és Is - te - nünk! Meny - nye - i Ki - rály! Min - den - ha - tó A - ty - a - is - ten!

23 Do - mi - ne De - us, Rex cae - le - stis, De - us Pa - ter o - mni - po - tens.

23

27 U - runk, Jé - zus Krisz - tus: egy - szü - lött Fi - ú, U - runk és Is - te - nünk,

27 Do - mi - ne Fi - li - u - ni - ge - ni - te Je - su Chri - ste. Do - mi - ne De - us,

27

30 Is - ten Bá - rá - nya, az A - tyá - nak Fi - a! Te el - ve - szed a vi - látg bú - ne - it.

30 A - gnus De - i, Fi - li - us Pa - tris. Qui tol - lis pec - ca - ta mun - di,

30

32

ir - gal - mazz ne - künk! Te el - ve - szed a vi - lág bü - ne - it:

33

mi - se - re - re no - bis, qui tol - lis pec - ca - ta mun - di,

37

hall - gasd meg a kö - nyör - gé - sün - ket! Te az A - tyá jobb - ján ülsz:

37

su - sci - pe de - pre - ca - ti - o - nem no - stram, qui se - des ad dex - te -

40

ir - gal - mazz ne - künk! Mert e - gye - dül te vagy a Szent, te vagy az

40

ram Pa - tris, mi - se - re - re no - bis. Quo - ni - am tu so - lus san - ctus,

40

43

Úr, te vagy az e-gyét - len Föl - ség. Jé - zus Krisz - tus,

43

Quo - ni - am tu so - lus do - mi - nus, Quo - ni - am tu so - lus al - tis - si - mus,

43

46

a Szent-lé - lek - kel e - gyütt az A - tyá - is - ten di - cső - sé - gé - ben! Á -

46

Je - su Chri - ste, cum san - cto spi - ri - tu in gló - ri - a De - i pa - tris,

46

51

men!

51

men.

51

rit.

Sanctus - Benedictus

Szent vagy, szent vagy,
San - ctus, san - ctus,

szent vagy, min - den - ség U -
san - ctus Do - mi - nus De - us Sa - ba - oth!

ra, Is - te - ne!
Ple - ni sunt cae - li et ter - ra glo - ri - a tu - a.

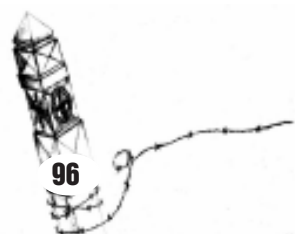
Di-cső-sé-ged be-töl-ti a meny-nyet és a föl-det. Ho-zsan-na a ma-gas-ság-

ban! Ál-dott, a-ki jön az Úr ne-vé-ben.

Ho-san-na in-ex-cel-sis! Be-ne-dí-ctus, qui ve-nit in no-mi-ne

Ho-zsan-na a ma-gas-ság-ban!

Do-mi-ni! Ho-san-na in-ex-cel-sis!

Agnus Dei

Is - ten Bá - rá - nya! Te el - ve - szed a vi - lát bü - ne - it:

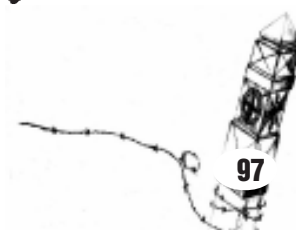
A - gnus De - i, qui tol - lis

Ir - gal - mazz ne - künk!

pec - ca - ta mun - di, mi - se - re - re no - bis.

Is - ten Bá - rá - nya! Te el - ve - szed a vi - lát bü - ne - it:

A - gnus De - i, qui tol - lis

Ir - gal - mazz ne - künk!

pec - ca - ta mun - di, mi - se - re - re no - bis.

Is - ten Bá - rá - nya! Te el - ve - szed a vi - lág bű - ne - it:

A - gnus De - i, qui tol - lis

Adj ne - künk bé - két!

pec - ca - ta mun - di, Do - na no - bis pa - cem.

FÜGGELÉK

Katonasír Verecke felett

A Jászkun Kalendárium egyik számában tallózva találtam rá a következő cikkre:

„1915. május 12-én az I. világháború pusztító harcai közt a Kárpátokban a határon, Vereckénél egy csukaszürkébe öltözött tartalékos zászlós állt meg egy emlékműnél, *Soós József*, aki később az árokszállási és a tiszaföldvári iskolák megbecsült tanítójaként vált ismertté. Elővette jegyzetfüzetét, s bemásolta az obeliszk első oldalán lévő sorokat

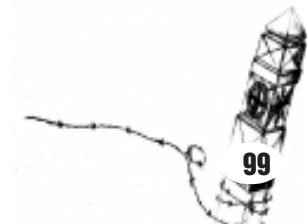
Honfi! e bércorom,
szíved hevesebb dobogása
jelzi, hogy ősi honod
drága határa ez itt.

Itt hangzott egykor
riadój csatakürtje Lehelnek,
Nagy Rákócziék itt
hullatta búcsúkönyveit.

Szent kegyelet tüze gyúl
itt minden csipkebokorban.
Oldozd meg saruid,
Szenthely ez itt, ahol állsz.
1896.

Soós József az oszlop másik oldaláról lejegyezte e sorokat is: *„Honfoglalás emlékére (Magyarország fennállásának országos ünneplése alkalmából). A gránitoszlop tervét készítette Drawek Ede és az emléksorokat írta Koródy Sándor.”* Soós József feljegyezte még azt is, hogy „az emlékmű mellett volt eltemetve Tímár Lajos, 46 éves (Cibakháza)”.

SZÖLLŐSY TIBOR

In memoriam 2004. december 5.

Ne mondd meg nekem odaát,
hogy ki vagyok, és hová tartozom.

Bízd rám a sorsom. Hogy hol a helyem,
én azt pontosan tudom.

Patakokban folyt, áradt az ígéret,
mígnem minden álmunk eltűnt, semmivé lett.

Mosolyogva meddig, meddig kell eltűrnünk,
hogy az asztal körül még mindig nincs helyünk?

Hogy a szülőanyánk megtúrtként tekint ránk,
és úgy bánik velünk, mint gonosz mostohánk?!

Ezeréves múltunknak éppúgy része vagyunk,
ugyanúgy szenvedtünk, ugyanúgy zokogtunk,

mikor szíve vérzett drága nemzetünknek,
s megtépzott zászlók szanaszét heverték.

Mikor szent földünket darabokra tépték,
és a hatalmasok mind tétlenül nézték!!!

De mi fel nem adtuk egyetlen percre sem,
pedig úgy éreztük: elhagyott az Isten.

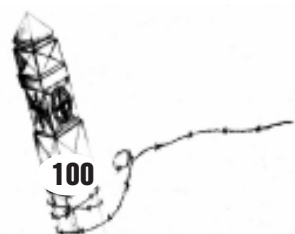
Nyelvünket őrizzük, mint legdrágább kincset,
külhönban is tovább él a magyar nemzet.

De ha így sem kellünk néhány szószólónak,
akkor is maradunk igaz, hű magyarnak!

BARTAL KLÁRI

Májusi fohász

Torontál, Arad, ős Bereg,
Gömör fölött a kód remeg.
Felsír a csiki szél szava,
Lehajta fejét Baranya,
Kúnsági homok kavarog.
Ámítanak hideg csillagok.
Ki tudja: meddig - de vagyunk.
Oh, segíts, Boldogasszonyunk!

Anyám Magyarország

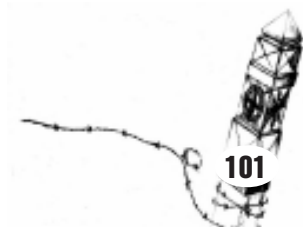
Nem kértem én, anyám, se pénzt, se kenyeret,
Csak egy csöppnyi mosolyt, egy kis szeretetet.
Csak azt kértem tőled, mit a gyermek kérhet,
Holt csillaggá lettél, nem ontod a fényed.

Holt csillaggá lettél, nem látom az orcád,
Olyan idegen vagy, anyám, Magyarország.
Lehúztad a redőnyt, mikor hozzád mentem,
Én is fiad vagyok, mért tagadsz meg engem?

Mint fészket a madár, kezed úgy kerestem,
A mostoha sorsba belekeseredtem.
Nyolcvan esztendeje, fekete palástban,
Itt a Délvidéken, apátlan, anyátlan.

Kihez menjek, mondd hát, ki fogad be engem,
Ki segít, ha nem Te a sok elesetten?
Akik felnéztek rád, mint édesanyára,
Mégvert magyar népünk ölelése várja!

Nem kértem én, anyám, se pénzt, se kenyeret,
Csak egy csöppnyi mosolyt, egy kis szeretetet.
Csak azt kértem tőled, mit a gyermek kérhet:
Ragyogtasd fel újra ezeréves fényed!

Egy Magyarország felé

Mennek
Haladnak hosszú sorban
Vissza
Autón traktoron vagy gyalog
Egyre délcegebbek a fák
Hevesebb a szél
A messziről vicsorgó karszt vacog
Mennek
Vissza ugyan hová mehetnének

Népek éltek erre
Emlékük ha megkopott is
Mintha léteznének e bősz árnyalakok
Kakastejjel karvalymájjal
Megújhodott szittyákat visszaváró
Tünde érzemények
Árnyalatok
Hol is élhetnének

A Dél-Alföld délben tenyéryi tükör
Déliab-lángok üszke
Hol Európa hentereg nyaranta
Magához inti büszke udvaroncait
És keblére vonja
Igézi
Itt volt az ígélet földje
Amint azt most is ígéri

Azóta beborult
Eső ritkán esik
Csak vadbőrök bomlanak
Ha néhai pannon tengerészek
Vitorlát bontanak

Amúgy sok a belbeteg
Idült a nátha
Elagg a nemtő
A szív és a mentő szirénaszóra fakad az ünnepre is csendes utcán

Pedig közel a Balkán
Csak a temető
S az ihlet nő egyre

Hátha így könnyebb
Kimondva
Ezáltal feloldva

Feloldódva újabb hangnemekbe
Dal tévelyeg szomorú vasárnapok között
Délszaki kincs
Hantoknak lakói fölött permetez örök harmóniákkal
Talán életre kel egy talajminta
Rajta hóvirággal

De végtelen az álom
S ha ezt is elveszik a vámon
Már elalvás sincs
Sarcnak pedig marad a hozzáférhető szegénység
A Nincs de nem is bánom

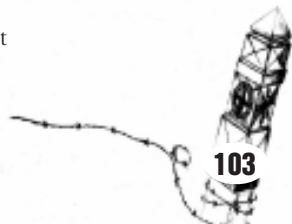
Határon túlról időn túltra
Libben a képzelet oltotta túra
Szekéren kordén vagy gyalog
S ahol a batyuban is a határ van
Ott az őshazában vagyok

Meg gondolatlan kilakoltatás volt az útra szólítás
Elhajított bumeráangként hajlott a visszajövő
Süvítő önusztítás
S úton minden feljövő

Három a magyar igazság
A ti csontjaitokban is őskajánok
Három királyfi indult egyikük legkisebb
Három tenger mosta partját fél országnak
Kislányból is három a negyedik legfrissebb
Egyedül ő lett jó leányanyának

A kívánságok meg
Szám szerint hogy mennyi...
Beteljesülnek majd
Csak messzire kell értük menni

Billeg ráng a rend
Fordult az árapály ahogy a bölcső megbillent
Etelköz elvetélt
A Kánaán teje-méze visszafelé csordogál
A hegyek felszívódtak
S hegesedve szorít a mezsgye tenyérnyi lápost

Gyerekkoromban erről sokat meséltek
De mi *akkor régen* történt volt szent és halálos
Rügyként pattant
Üdén bomlott
Még hamvában is edzett volt a majdani virág
A Nemzet
S ahogy a rémálom virradatával
Most úgy olvad eggyé a Dél-Alföld Magna Hungáriával

Felderengének a féltéstől
Ha a kékségtől látni lehetne
Vagy mert tényleg szépek
Hazák a magasban
Ahogy az eget osztják lihegve
Pedig lenn a csataláncban
Mindössze néhány család van

Még nem otthon
Már nem az őshazában
Csak egy közös síkon feledve
Juhodott szittyák
Itt-ott ingón
Mennek mendegélnek
Egy Magyarország felé
Megtörött porondon
Megtörve - lebegve

VÁRI FABIÁN LÁSZLÓ

Te magasba menekült...

Döbrentei Kornélnak

A barkát zúzmara húzza le –
rügy az avarral összeér.
Az üveggé dermedt ereken
jégszilánkokat visz a vér,

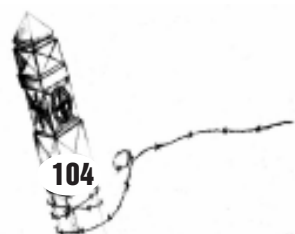
jégszilánkokat visz a vér.

Kabátom, mellkasom szaggatom:
friss-fehér hóba hull szívem.
Fogadd el, kegyetlen március, –
jövőre nem lesz ennyi sem,

jövőre nem lesz ennyi sem.

A gyermekecske oly pici, még
rajta a szerelem szaga.
Jut-e majd gondod óréá, te
magasba menekült Haza, –

te magasba menekült Haza!

Egy mondat a zsarnokságról*

Hol zsarnokság van,
ott zsarnokság van
nemcsak a puskacsőben,
nemcsak a börtönökben,

nemcsak a vallató szobákban,
nemcsak az éjszakában
kiáltó ór szavában,
ott zsarnokság van

nemcsak a füst-sötétben
lobogó vádbeszédben,
beismerésben,
rabok fal morse-jében,

nemcsak a bíró hűvös
ítéletében: bűnös!
ott zsarnokság van
nemcsak a katonásan

pattogatott "vígyázz"-ban,
"tűz"-ben, a dobolásban,
s abban, ahogy a hullát
gödörbe húzzák,

nemcsak a titkon
félignyílt ajtón
ijedten
besuttogott hírekben,

a száj elé hulltan
pisszt jelző ujjban,
ott zsarnokság van
nemcsak a rács-szilárdan

fölrakott arcvonásban
s e rácsban már szótlan
vergődő jajsikolyban,
a csöndet

növelő néma könnyek
zuhatagában,
kimeredt szembogárban,

ott zsarnokság van
nemcsak a talpraálltan
harsogó éljekben
hurrákban, énekekben,

hol zsarnokság van,
ott zsarnokság van
nemcsak az ernyedten
taposó tenyereken,

kürtben az operában,
éppoly hazug-harsányan
zengő szoborkövekben,
színekben, képteremben,

külön minden kertben,
már az ecsetben;
nemcsak az éjben halkan
sikló gépkocsizajban

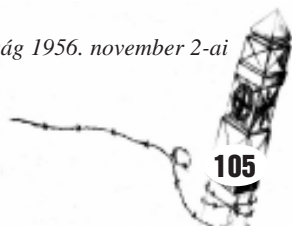
s abban
megállt a kapualjban;

hol zsarnokság van, ott van
jelenalóan
mindenekben,
ahogy rég istened sem;

ott zsarnokság van
az óvodákban,
az apai tanácsban,
az anya mosolyában,

abban, ahogy a gyermek
idegennek felelget;

**Illyés Gyula 1950-ben írt verse, amely először az Irodalmi Újság 1956. november 2-ai számában jelent meg.*

nemcsak a szögesdrótban,
nemcsak a könyvsorokban
szögesdrótnál jobban
butító szölamokban;

az ott van
a búcsúcsókban,
ahogy így szól a hitves:
mikor jössz haza, kedves;

az utcán oly szokottan
ismételt hogy-vagyokban,
a hirtelen puhábban
szorított kézfogásban,

ahogy egyszerűsak
szerelmed arca megfagy,
mert ott van
a légyottban,

nemcsak a vallatásban,
ott van a vallomásban,
az édes szó-mámorban,
mint légy a borban,

mert álmaidban
sem vagy magadban,
ott van a nászi ágyban,
előtte már a vágyban,

mert szépnek csak azt véled,
mi egyszer már övé lett;
vele hevertél,
ha azt hitted, szerettél,

tányérban és pohárban,
az van az orrban, szájban
hidegben és homályban,
szabadban és szobádban,

mintha nyitva az ablak,
s bedől a dögszag,
mintha a házban
valahol gázfolyás van,

ha magadban beszélgetsz,
ő, a zsarnokság kérdez,

képzeletben
se vagy független,

fönt a Tejút is már más:
határsáv, hol fény pásztáz,
aknamező; a csillag:
kémlelő ablak,

a nyüzsgő égi sátor:
egyetlen munkatábor,
mert zsarnokság szól
lázból, harangozásból,

a papból, kinek gyónol,
a prédikációból,
templom, parlament, kínpad:
megannyi színpad;

hunyorod-nyitod a pillád,
mind az tekint rád;
mint a betegség,
veled megy, mint az emlék;

vonat kereke, hallod,
rab vagy, rab, erre kattog;
hegyen és tenger mellett
be ezt lehelled;

cikáz a villám, az van
minden váratlan
zörejben, fényben,
a szív-hökkenésben;

a nyugalomban
a bilincs-unalomban
a zápor zuhogásban,
az égisz érő rácsban,

a cellafal-fehéren
bezáró hőésésben;
az néz rád
kutyád szemén át,

s mert minden célban ott van,
ott van a holnapodban,
gondolatodban,
minden mozdulatodban;

mint víz a medret,
követed és teremted;
kémlélődsz ki e körből?
ő néz rád a tükörből,

ő les, hiába futnál,
fogoly vagy, s egyben foglár;
dohányod zamatában,
ruháid anyagában,

beivódik, evődik
velődig;
eszmélnél, de eszme
csak övé jut eszedbe,

néznél, de csak azt látod,
mit ő eléd varázsolt,
s már körbe lángol
erdőtűz gyufaszáלבól,

mert amikor ledobtad,
el nem tiportad;
s így rád is ő vigyáz már,
gyárban, mezőn, a háznál,

s nem érzed már, mi élni,
hús és kenyér mi,

mi szeretni, kívánni,
karod kitárni,

bilincseit a szolgál
maga így gyártja s hordja;
ha eszel, őt növeszted,
gyermeked neki nemzed,

hol zsarnokság van,
mindenki szem a láncban;
belőled búzlik, árad,
magad is zsarnokság vagy;

vakondként napsütésben,
így járunk vaksötétben,
s feszengünk kamarában,
akár a Szaharában;

s mert ahol zsarnokság van
minden hiában
a dal is, az ilyen hű,
akármilyen mű,

mert ott áll
eleve sírodnál,
ő mondja meg, ki voltál,
porod is neki szolgál.

NAGY GÁSPÁR

Jelek

Arra ébredt hogy megvakult
bár voltak erre már jelek
kődön át érkezett a múlt
és nem jött felmentő sereg

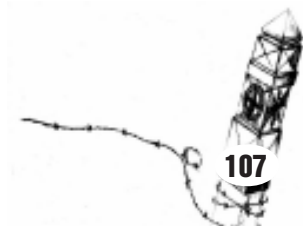
s reggelre minden elfogyott
kertünk mint virágravatal
feketén fekete halott –
április velünk mit akar

kérdeztük ám – de hallgatott
hiszen csak néhány fok mínusz...
megmenteni a holnapot
jöhet majd Dugovics Titusz

.....

bár voltak erre már jelek
kődön át érkezett a múlt
és nem jött felmentő sereg
arra ébredt hogy megvakult

(2002)

Mennyből az angyal

Az üszkös fagyos Budapestre.
Oda, ahol az orosz tankok
Között hallgatnak a harangok.
Ahol nem csillog a karácsony.
Nincsen aranydió a fákon,
Nincs más, csak fagy, didergés, éhség.
Mondd el nekik, úgy, hogy
megértsék.
Szólj hangosan az éjszakából:
Agyal, vigyél hírt a csodáról.

Csattogtasd szaporán szárnyad.
Repülj, suhogj, mert nagyon várnak.
Ne beszélj nekik a világról.
Ahol most gyertyafény világol.
Meleg házakban terül asztal,
A pap ékes szóval vigasztal.
Selyempapír zizeg, ajándék.
Bölcs szót fontolgat, okos szándék.
Csillagszóró villog a fákról:
Agyal, te beszélj a csodáról.

Mondd el, mert ez a világ csodája:
Egy szegény nép karácsonyfája
A Csendes Éjben égni kezdett –
És sokan vetnek most keresztet.
Földrészek népe nézi, nézi,
Egyik érti, másik nem érti.
Fejük csóválják, sok ez, soknak.
Imádkoznak vagy iszonyodnak.
Mert más lóg a fán, nem cukorkák:
Népek Krisztusa, Magyarország.

És elmegy sok ember előtte:
A Katona, ki szíven döfte,
A Farizeus, ki eladta.
Aki háromszor megtagadta.
Vele mártott kezet a tálba,
Harminc ezüstpénzért kínálta
S amíg gyalázta, verte, szidta:
Testét ette és vérét itta –
Most áll és bámul a sok ember
De szólni Hozzá senki nem mer.

Mert ő sem szól már, nem is vádol.
Néz, mint Krisztus a keresztfáról.
Különös ez a karácsonyfa,
Ördög hozta, vagy Agyal hozta –
Kik köntösére kockát vetnek.
Nem tudják, mit cselekesznek.
Csak orrontják, nyíznak, gyanítják
Ennek az éjszakának titkát.
Mert ez, nagyon furcsa karácsony:
A magyar nép lóg most a fákon.

És a világ beszél csodáról.
Papok papolnak bátorságról.
Az államférfi parentálja.
Megáldja a szentséges pápa.
És minden rendű népek, rendek
Kérdik, hogy ez mivégre kellett.
Mért nem pusztult ki, ahogy kérték?
Mért nem várta csendben a végét?
Miért, hogy meghasadt az égbolt,
Mert egy nép azt mondta: „Elég volt”.

Nem érti ezt az a sok ember,
Mi áradt itt meg, mint a tenger?
Miért remegtek világrendek?
Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.
De most sokan kérdik: mi történt?
Ki tett itt csontból, húsból törvényt?
És kérdik, egyre többen kérdik.
Hebegve, mert végképp nem értik –
Ők, akik örökségbe kapták –
Ilyen nagy dolog a Szabadság?...

Agyal vidd meg a hírt az égből.
Mindig új élet lesz a vérből.
Találkoztak ők már néhányszor –
a gyermek, a számár, a pásztor –
Az alomban, a jászol mellett.
Ha az Élet elevent ellett,
A Csodát most is ők vigyázzák,
Leheletükkel állnak strázsát,
Mert Csillag ég, hasad a hajnal.
Mondd meg nekik –

mennyből az angyal.

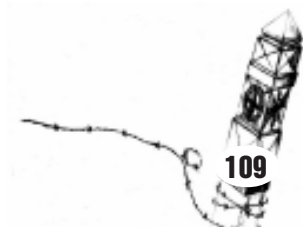
(New York, 1956)

A Szózat éneklése közben

A Szózat éneklése közben
Dördült el a sortűz, amint mondják
S a golyószóró ropogása és az
Éneklők közé vágott kézigránát
A fenséges dalt halálhörgéssé változtatta
És többé – úgy hittük – nem áll a dal talpra.
És a gyilkosok rőfögése,
Részeg dáridója, zenéje
Neveztetett ki muzsikának
Az lett az ének
A mosonmagyaróváriak fülének.
S jegek, hideg nyarak és telek
Hulltak az időre,
S már úgy tűnt soha nem lesz vége:
A nagyvilágon e kívül
Mindenütt van számunkra hely csak itt nem
S a rablók megosztottak már minden
Csizmán és ingen
Hisz a lepecsételt száj nem beszél, hallgat,
S a kitépelt nyelvű forradalmak
Az emlékezetből is kihullnak.
S most, hogy legalább gyászolni szabad,
S kimondani azt, ami volt, aminek
Nem szabadott volna megtörténnie
A Szózat szívdobogtató zenéje
Ismét fölséges dal lehet
Nem szorítja össze
A légy híve sornál a szívet a rémület.

A zene zene lesz majd megint és nem ricsaj
Zaj
S ha bocsánatkérésre megbocsátás
Lesz a válasz: dal!
Szívet megemelő madárszárnyakkal
Teli muzsika
Melyet nem mérgezhet meg
Senki már soha.

Magyar nóta

Van-e még, ki nekünk üzenne?
Hol bujdokol Kossuth Lajos?
Nem lólap közepe a kokárda –
leszaggattott szívünkéről
bele lett taposva a sárba.

Ha elfogyott a regimentje,
mért nem megyünk mindnyájan el?
Nem lólap közepe a kokárda,
csak a nemzet zászlaja
lett beletiporva a sárba.

Ez az ország lesz otthonunk.
Itt térünk nyugovóra,
e honban lesz egy nemzet
minden emberi ideája, álma
befelfogatva a sárba.

Újra a hej, bunkócska, te drága
s a nemzetközivé lesz az egész világ:
a Szózat, a Himnusz, a Nemzeti dal
jaja bolsevikok vasalt csizmatalpa alatt
beledöngölve a sárba.

Megint leköpdösték az orcád,
megszégyenített Magyarországot.
Garasos sátánok paktuma dönt le,
meghurcolt Mária-népe, erőszak
nélkül, papírral, tollal a sárba.

Megint egy nekrofil istenhozzád,
mi jutott neked, Magyarországot.
Bértollnokok s kibérelt lelkűek
ülnek fölötted állati tort,
meghemperegve a sárba.

Sehonnai bitangok kapcarongya,
szeplőtelen szajha, Magyarországot!
Tetemcafattá alázott király,
leoláhozott Igazságos hazája,
Széchenyi lázálma, Magyarországot!

(Orcádról soha le nem mossák:
kommunisták rontják le sorsát.
Mindszentek arcba rúgott hazája,
esik eső, esik rája...)

Kispest, 2002. április 7-8. (O.47-ig)

FÜZESI MAGDA

Emelj magasba

Bolyongok árnyéktalanul,
minden imám a földre hull.
Nem égek és nem égetek,
terítsd rám, Uram, felleged.

Emelj magasba: fű vagyok,
eltipornak a vándorok.
Láng vagyok: óvjad pisla fényem,
hogy ne haljak meg még egészen.

Víz vagyok, keskeny csermely-ág,
kővel rekeszt el a világ.
Ha nem vigyázod utamat,
minden szekér belém szalad.

Bolyongok árnyéktalanul,
minden imám a földre hull.
Nem égek és nem égetek,
terítsd reám szerelmedet.

Magyar ének 1919-ben

És sorsod gyászát így zendíti meg:

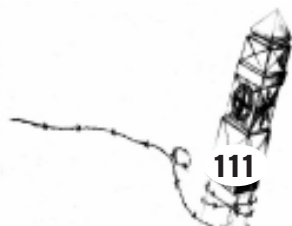
Két szemem: szégyen, homlokom: gyalázat,
S a szívem, oh, jaj, színig fájdalom
Mivé tettétek az én szép hazámat?
Hová süllyedtél, pusztuló fajom?
Fetrenszt a sárban, népek nyomorultja,
Rút becstelenség magad és neved, –
Én mit tegyek már? – Romjaidra hullva
Lehajtom én is árva fejemet.

Laokoon kínja, Trója pusztulása
Mesének oly bús, sorsnak oly magyar:
A sírgödör hát végképp meg van ásva,
A föld, mely ápolt, most már eltakar;
Búm Nessus-ingét nem lehet levetnem,
De kínja vád s a csillagokra száll,
Ha végzetem lett magyarrá születnem:
Magyarnak lennem mért ily csúf halál?

Nemzet, mely máglyát maga gyújt magának,
És sírt, vesztére, önszántából ás,
Hol száműzötté lett a honfibánat
És zsarnok göggé a honárulás, –
Hol a szabadság őrjögésbe rothad
S Megváltót s latrot egykép megfeszít,
Hol szívet már csak gyávaság dobogtat, –
Ah, rajtunk már az Isten sem segít!

Pattogva, zúgva ég a magyar erdő,
Az éjszakába rémes hang üvölt,
Lehullt az égből a magyar jövőndő,
Millió göröngyre omlik szét a föld;
De bánatomnak dacrólázadása –
Mint örület, mely bennem kavarog –
Fölrebben most is egy-egy szárnycsapásra,
Még nem haltam meg, – élni akarok!

A mindenségbe annyi jaj kiáltson,
Ahány magyar rög innen elszakad;
A tíz körmömmel kelljen bár kiásnom,
Kiásom a földből a holtakat:
Meredjen égnek körül a határon
Tiltó karjuknak végtelen sora,
S az ég boltján fönt lángbetűkkel álljon
Egy égő, elszánt, zordon szó: soha!

Soha, soha egy kis göröngyöt innen
Se vér, se alku, se pokol, se ég –
Akárhogy dúl most szent vetéseinkben
Idegen fajta, hitvány söpredék:
E száz maszlagtól részegült világon
Bennem, hitvallón egy érzés sajog:
Magyar vagyok, a fajomat imádom
És nem leszek más, inkább meghalok!

Uram, tudd meg, hogy nem akarok élni,
Csak magyar földön és csak magyarul.
Ha bűn, hogy lelket nem tudok cserélni,
Jobb is, ha szárnyam már most porba hull:
De ezt a lelket itt hagyom örökbe
S ez ott víjjog majd Kárpát havasán
És belesírom minden ősi rögbe:
El innen rablók, – ez az én hazám!

És leszek szégyen és leszek gyalázat
s ott égek majd minden homlokon
S mint bujdosó gyász, az én szép hazámat
A jó Istentől visszazokogom;
És megfúvom majd hitem harsonáit,
Hogy tesz még Isten gyönyörű csodát itt:
Bölcsővé lesz még minden ravatal, –
Havas Kárpáttól kélő Adriáig
Egy ország lesz itt, egyetlen s magyar!

KISS DÉNES

DUNA-GÁT

Duna-gát Duna-gát
Gátolgatják a hazát
Mi gátolja igazát?
Magyarét a Duna-gát!

Duna-gát Duna-gát
hazugnak nincs *duma*-gát
Dunavíz Dunavíz
ki tudja mit hova visz?

Dunaár Dunaár
Magyarságunk lesz az ár
Emeletes magasan
dözsöl fölöttünk az *ár*

Emeletes magas gát
visszatartja a Dunát?
Nem mert éppen ellopták
s odaát lett ideát!

Ideát odaát
lopkodgatják a hazát
Megcsonkított kis ország
az eszed is kilopják!

Trianon Duna-gát
Szakítgatják a hazát
Ideát odaát
ki-ki veri magyarát!

Bejöttek a bankok

*Mai fiataloknak
1956-ra emlékezve*

Nem tankok tapossák
mezőink kertjeink
Adósság ordasság
űzötte vertje mind!
Kimentek a tankok
Bejöttek a bankok

Most aztán láthatod
pénzen vett híresség
mivé torzíthatott
ifjúságot eszmét!
Kimentek a tankok
Bejöttek a bankok

Kisöcsém hiába
vagy vakmerő bátor
nincs ami megóvna
bankók lánctalpától!
Kimentek a tankok
Bejöttek a bankok

Fosztogatnak hazug
lélektanicsárok
Miénk még? - Nem tudjuk -
a temetőárok
Kimentek a tankok
Bejöttek a bankok

Mi marad? Kiáltsd! Mi
ebből az országból
ha aki vezet
az is belegázol
Kimentek a tankok
Bejöttek a bankok

KISS DÉNES

ORSZÁGPIRONGATÓ

Ez az ország az az ország
hol a hősihalott fiak
mártírvérét leszavazzák

Ez az ország az az ország
hol az apák anyák jussát
a kufárok elorozzák

Ez az ország az az ország
ahol erény a törpeség
s megcsúfolt a léleknagyság

Ez az ország az az ország
ahol körben tolvajnépek -
s hiénamód viczorogják

Ez az ország az az ország
hol a józan ész lett gyanus
s szemvilágnál jobb a vakság

Ez az ország az az ország
hol a csecsemő is agg már
amikor világra hozzák

Ez az ország az az ország
hol magunknak vetünk gáncsot
s igazságról szól a gázság

Ez az ország az az ország
hol a véletlen túlélők
halottaik leszavazzák

Ez az ország az az ország
ahol gyilkos ül a trónra
s koronája a hazugság!

Kishaza III.

Mert a haza nem eladó
ezüst pénzre sem váltható
Mert a haza lelked része
határait beléd véste
ezer éve
ezer éve a hit

Mert a haza kereszted is
betlehemi csillagod is
Hiába típorták hadak él
Hiába típorták hadak él
Mert a haza
mert a haza te magad vagy

Mert a haza minden
kínokkal születő mozdulat,
mit rejt és elfelejt az agy.
A haza te magad vagy.

Kishaza IV.

Hazájából
aki fut,
juthat szép világba.
Menekülhet
álmokat
aprópénzre váltva.
Én belesimulok
a sarjadó fűbe
Ráírom nevemet
avarba süppedő kőre.
Velem kardok
cikkannak
vissza a mélybe.
Szívemből indulnak
vérfolyam hadak.
Habjában csillan
ősi jog...
Maradok.

A marosszentimrei templomban

Fejünkre por hull, régi vakolat,
így énekeljük a drága Siont;
egér futkározik a pad alatt
s odvából egy-egy vén kuvik kironrt.

Tízen vagyunk; ez a gyülekezet,
a tizenegyedik maga a pap,
de énekelünk mi százak helyett,
hogy hull belé a por s a vakolat,

a hiúban a denevér riad
s egy-egy szuvas gerenda meglazul:
tizenegyedikünk az árva pap,
tizenkettődikünk maga az Úr.

Így énekelünk mi, pár megmaradt,
– azt bünteti, akit szeret az Úr –
s velünk dalolnak a padló alatt,
kiket kiirtott az idő gazul.

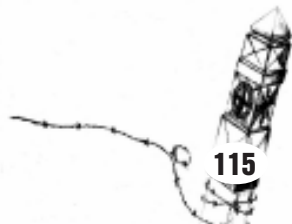
Egyszer láttam egy körösmezői gyereket imádkozni – de azt soha nem felejttem el.

Úgy tíz–tizenkét éves forma lehetett. Mindenki Pistinek szólította. Ezt csak azért mondom, mert a Pisti nevű fiú szinte egyetlen szót sem tudott magyarul, de az ukrán társai mind így szólították. Úgy beszélgettek egymással ukrán anyanyelvükön, hogy nem is érezték, a Pisti magyar név, a Szlávik és a Vitálij meg ukrán...

Hármójuk közül a Szlávik meg a Vitálij csak befordultak a fal felé és máris elaludtak, de a Pisti nevű fiú nem és nem tudott nyugovóra térni. Magára hagytam hát, de azért figyeltem is a szomszéd helyiségből, mi bántja ezt a gyereket. És akkor, hogy egyedül érezte magát, az ágya elé térdelt, és csak úgy, a fal felé, a mennyezet felé, csak úgy, maga elé elkezdett motyogni, Egyszer csak érteni kezdtem, amit mond: Bocskásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek... így, magyarul, majdnem ilyen tisztán ejtette ki a száján a szavakat, és félhangosan mondta fel az imádságot.

Csak aztán tudtam meg, hogy Körösmezőn nagyon sokan élnek, akik római katolikusok, magyarul imádkoznak, de a legtöbbjük egy önálló magyar mondatot már nem tudna megfogalmazni. Elfogytak a körösmezői magyarok, vagy még tartja őket az imádság? Vajon milyen erő készíti a szülőket, hogyha másra már nem, de az imádságra azért magyarul tanítják még ma is a gyermekeiket? Amikor ezt a Jékely Zoltán-verset olvasom, mindig ök járnak eszemben, mindig rájuk, a körösmezői imádkozókra gondolok...

PENCKÓFER JÁNOS

Marosszentimrei templom, 2002

A 75 éves Sütő Andrásnak

Az ajtón mázsás lakat, gályarab bilincs.
Tízen, kilencen, nyolcan sem vagyunk,
gyülekezet, szolgál, pap – senki sincs.
Legnagyobb hiányzó maga az Úr.

Áll még egy sírkő, zuzmóval takart.
Kézdiszentkereszti Lázár Vilmos
üzeni föld alól a tört magyart –
csak annyit, mit egy jégverés kimos.

A torony galambok nélkül inog,
varjú, csókaraj cibálja gazul,
nem a kő, nem a bezúzott ikon,
itt az idő az, ami meglazult...

Fejünkre pók hull, égi vakolat,
az orgonában szüette futam.
Nem énekel az sem, mi megmaradt.
Hát kit szeretsz itt, s kit büntetsz, Uram?

Ferenczes Istvánnak ez a verse eszünkbe juttatja Jékely Zoltán jól ismert költeményét, A marosszentimrei templomban címűt. A két vers formája is csaknem azonos, a hangvételi is. Tizenhat sorba szedte gondolatait Jékely Zoltán annak idején, csakúgy, mint 2002-ben Ferenczes István tette, s ez az azonosság korántsem véletlen: kidomborítja azt a pusztulást, amely a két költemény megszületése között eltelt időben ment végbe a marosszentimrei templomban.

Jékely versében tízen éneklük a „drága Siont”. „Tízen vagyunk: ez a gyülekezet, / a tizenegyedik maga a pap” – írja Jékely; Ferenczes versében pedig: „Tízen, kilencen, nyolcan sem vagyunk, / gyülekezet, szolgál, pap – senki sincs.” Ez a leltár – párhuzam, amely arra hivatott, hogy érzékelhető legyen a különbség: a pusztulás mértéke. „Legnagyobb hiányzó maga az Úr” – írja Ferenczes, s ennél aligha lehet döbbenetesebben érzékeltetni a véget. A korábbi versben még „por hull, régi vakolat”, itt már „pók hull, égi vakolat”. Csupán egy betűt cserél le a költő, s egyet hagy el, mégis egy világnyi változás a két verssor között...

Jékely versében még egyértelmű, hogy a „drága Siont” éneklők bizakodnak. Mondják: „azt bünteti, akit szeret az Úr”, ám ebben a kérdésben – „Hát kit szeretsz itt, s kit büntetsz, Uram?” – már nincs bizakodás.

PENCKÓFER JÁNOS

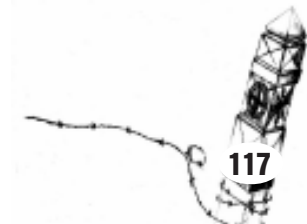
levette kezét rólunk a Teremtő

málló falakról hullatja szavát az enyészet,
roggyant eresz alá búbánat rak fészket,
nem lelünk egy vidám, vigasztaló szóra,
nehéz telek után
majális sem pörget csárdás fordulóba,
egybefortyog minden a boszorkánykonyhán
/terhes múlt, vak jelen és ködös jövőendő/ –
levette kezét rólunk,
elfeledett minket a sértett Teremtő

tölcsérré fonódva, baljós szelek fújnak,
jelelvén terjengő haragját az Úrnak,
kiszemelt a végzet hetedhét irányból,
kacsint a ketyegő, ahogy visszaszámol,
tízszer méretik ránk a hét szűk esztendő –
levette kezét rólunk,
elfeledett minket a sértett Teremtő

babonásak lettünk, meghasonlott éünk,
álmoskönyv, horoszkóp jóslatain élünk,
sorsüldözöttségünk emlegetjük újra,
megriadunk minden messzi harangszóra,
dehát az ezredvég magát csalta lépre!
mit önkézzel tákolt, azt sem óvta, védte ---
áldást osztó egünk mára lyukas kendő –
levette kezét rólunk,
elfeledett minket a sértett Teremtő

gyomlálásra várnak elburjánzott kertek,
de már gyermekünk is "ellenséget kerget",
szelíd tájak fölött
Golgotává ro
ndul minden békés hajlat, átkozott rigmusok,
levitézlett ódák himnusszá dagadnak,
vérrel fröcskölődik a felkent igazság ---
festett jelszók alatt mossuk magunk mocskát,
végzetté tornyosul a sok viharfelhő –
levette kezét rólunk,
elfeledett minket a sértett Teremtő

Tedeum

Hány magas eszme, mennyi ábránd
 Kél s száll szívembe' szerteszt!
 De egynek sem tud adni hangot,
 Oly árva sokszor a beszéd.
 Ügyetlenül vergődik itt lenn
 A messze szálló gondolat.
 Visszhang a vers; érzelmeinknek
 Majd mindig csonka hangot ad.

A múltból, mint távol harangszót
 Áthallom a bölcs jósigét:
 Ne szűnj soha jobb korra várni!
 Kislelkű! Tudsz-e hinni még?...
 S hinnék; de látom a jövőndöt,
 A neve vér és iszonyat.
 Az örök harcnak, gyötrelmeknek
 Jó vége soha sem szakad.

Húlt vágyak elzüllött remények...
 Mit várjak én még ideleenn?
 Kínomat zengném, ha találnék
 Új dalt az ócska hangszeren.
 Kínos vajúdás, lázas álmok...
 Ím', ez a dal története,
 Egyhangú mind, ah, mind unalmas;
 A dalnak sincs már érdeme.

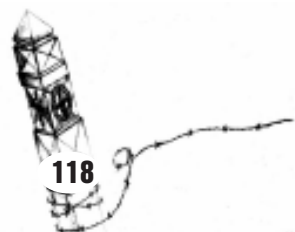
Uram! Nem átkozódom én, bár
 Sokszor sóhajtok csöndesen.
 Az én beteg szívem fohászat
 Ki hallja meg, ha még te sem!...
 Tátongó sebemet te látod;
 De nem adsz rája balzsamot.
 Pedig, hogy nem gyógyul magától,
 Én Istenem, te tudhatod!

Egy átok űz! Hiába vágyom
 Az emberekkel tenni jót.
 S bár sújtasz mind a két kezeddél,
 Én tűrök, mint a bárgyú Jób.
 A porba hullok. Ó ki merne
 Panaszt emelni ellened?
 Himnusz tzengek keserveim közt:
 Dicsértessék a te neved!

Ki lát szívembe?... Senki!... Mégis
 Fölrírják, hányszor vétkeznek.
 Kövezzenek, vagy áldjanak meg,
 Ők lelkeket nem ismerik.
 De nem haragszom; hisz' az ember
 Egymás bírása nem lehet.
 És ami fáj, amit zokogva
 Panaszlok, nem gyűlölet.

Szentségem a keserv, s miként a
 Katona rongyos zászlaját:
 Szívemet annál jobban őrzöm,
 Minél több bánat járja át.
 S ha eltípor a szenvedélyek
 Bósz méne a harc mezején:
 Ne gázoljon a szívembe senki;
 Maradjon a zászló enyém!

Megnyugszom. A nehéz lemondás
 Késő korában élek én.
 Örültem én is az örömnök
 És ami fájt, megkönnyezém.
 S közeleg bár nagy idők viharja;
 Én csillagomhoz hú leszek.
 Tebenned bízom, örök Isten;
 Dicsértessék a te neved!

Te Deum

*Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.*

Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyújtottam másnapra valót,
hála legyen.

Hogy mindig jutott két garasom adni,
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.

Hogy értenem adatott másokat,
és nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.

Hogy a sírókkal sírni jól esett,
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.

Hogy megmutattál mindent, ami szép,
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.

Hogy boldoggá tett minden, ami szép,
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.

Hogy sohasem féltem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.

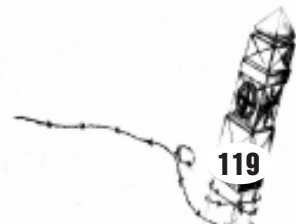
Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen szeretnem,
hála legyen.

Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.

Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek lenni,
hála legyen.

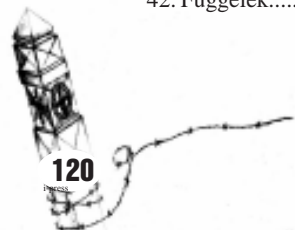
Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!

Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen! –
hála legyen, Uram!
hála legyen!

Tartalom

1. Indián ének.....	5
2. Átkozott szerepben.....	6
3. Szülőföld.....	7
4. In memoriam 2004. december 5.	8
5. Anyám Magyarország.....	10
6. Májusi fohászs.....	11
7. Egy Magyarország felé.....	12
8. Magyar bánat.....	16
9. Quo vadis?.....	18
10. Ígéret földje.....	19
11. Te magasba menekült.....	20
12. Míg átkozódva.....	21
13. Halottak napján.....	22
14. Legenda: 1956 Karácsonyán.....	23
15. Egy mondat a zsarnokságról.....	24
16. Mennyből az angyal.....	28
17. A szózat éneklése közben.....	30
18. Magyar nóta.....	32
19. Magyar ének 1919-ben.....	34
20. Magyarok.....	36
21. Bejöttek a bankok.....	37
22. Országpirongató.....	38
23. Duna-gát.....	39
24. Honfi! E bércorom... ..	40
25. Emelj magasba.....	41
26. Kishaza (dalciklus).....	42
27. Nem tudunk élni.....	45
28. Mérték- és irányadó.....	46
29. A marosszentimrei templomban.....	48
30. Marosszentimrei templom, 2002.....	49
31. Levette kezét rólunk a Teremtő.....	50
32. Jelek.....	52
33. Valahol örökké.....	54
34. Újévi köszöntő.....	56
35. Áldj meg minket.....	57
36. Sugarat hordok.....	58
37. Hála.....	60
38. Házi áldás.....	61
39. Tedeum.....	62
40. Te Deum.....	75
41. Magyar-latin mise.....	88
42. Függelék.....	99

A close-up photograph of a man with a grey beard and glasses, wearing a dark shirt and a necklace with a purple pendant. He is playing a stringed instrument, possibly a cimbalom, on a stage. A microphone is positioned in front of him. The background is dark, and the lighting is focused on the man and his instrument.

**vannak vidékek
ahol az ének
kiment szokásból
ha van is élet
azt hihetnétek
mindenki gyászol**

**pedig csak védett
helyen az ének
valahol mélyen
szunnyad a lélek
legjobban féltett
gyöngye csücskében**

**vannak vidékek
ahol a népek
csöndben az ágak
jelekkel élnek
beszélni félnek
viharra várnak**